

Státní fond životního prostředí ČR

Sekce realizace projektů ochrany životního prostředí SFŽP ČR

Kaplanova 1931/1

148 00 Praha 11

DORUČENÍ:

DATOVOU SCHRÁNKOU

V Praze, dne 1. září 2023

Věc: Obec Třebichovice – reakce na žádost o sdělení informací k obnově stavebního povolení na projektu č. CZ.05.1.24/0.0/0.0/17_074/0007046 - „Protipovodňové opatření obce Třebichovice – Saky“

Vážený pane řediteli,

obracím se na Vás v zastoupení mého klienta, obce Třebichovice, IČ: 00235016, se sídlem Třebichovice č. p. 89, 273 06 Libušín (dále jen „**obec Třebichovice**“), a to v souvislosti přípisem Státního fondu životního prostředí ČR (dále jen „**SFŽP**“) ze dne 16. 8. 2023, nadepsaným jako „Žádost o sdělení informací k obnově stavebního povolení na projektu č. CZ.05.1.24/0.0/0.0/17_074/0007046 - Protipovodňové opatření obce Třebichovice – Saky“ (dále jen „**Žádost**“).

Plná moc k zastupování obce Třebichovice v předmětné věci byla připojena v předchozí komunikaci.

Prostřednictvím Žádosti SFŽP odkazuje na přípis obce Třebichovice ze dne 27.1.2023, na základě kterého byl SFŽP informován o událostech spojených se stavebním povolením v rámci výše uvedeného projektu, které je předmětem obnoveného povolovacího řízení a také bezprostředně souvisí s řízením o správní žalobě, které je Krajským soudem v Praze vedeno pod. sp. zn. 54 A 28/2021. Od data 27.1.2023 došlo v rámci řízení, která bezprostředně souvisí s projektem, k následujícím skutečnostem:

- proti usnesení Magistrátu města Kladna, Odboru životního prostředí – Vodoprávního úřadu ze dne 16.1.2023, č.j. OŽP/2397/21-94, kterým správní orgán znovu zastavil obnovené povolovací řízení, bylo dne 1.2.2023 podáno obcí Třebichovice odvolání. Odvolání připojujeme jako přílohu této zprávy. Jsou v něm vylíčeny četné věcné a procesní vady a nesprávnosti, které byly spojeny s postupem správního orgánu v rámci obnoveného povolovacího řízení.
- po podání odvolání byl průběžně zjišťován stav odvolacího řízení proti usnesení o zastavení obnoveného povolovacího řízení. Navzdory tomu, že odvoláním napadané usnesení bylo zásadním způsobem vadné, správní orgán prvního stupně nepostupoval

cestou autoremedury. Spolu se svým stanoviskem postoupil podané odvolání a spisovou dokumentaci odvolacímu správnímu orgánu, kterým je Krajský úřad Středočeského kraje. Telefonickou komunikací bylo zjištěno, že zpracujícím referentem odvolacího správního orgánu je pan [REDAKCE]. **Zpracující referent v reakci na průběžné dotazy obce Třebichovice na stav odvolacího řízení uvedl, že má k dispozici správní spis od 23.3.2023. Také uvedl, že ve věci nebude vydáno rozhodnutí o odvolání do doby, než bude ukončeno řízení před Krajským soudem v Praze, evidované pod sp. zn. 54 A 28/2021.**

- paralelně byl také průběžně zjišťován stav řízení o správní žalobě proti rozhodnutí, kterým byla nařízena obnova stavebního řízení, probíhajícího před Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 54 A 28/2021. Od Krajského soudu v Praze bylo zjištěno, že si soud dne 24.3.2023 vyžádal spisovou dokumentaci provázanou s obnoveným povolovacím řízením od Magistrátu města Kladna. Spisová dokumentace se od 6.4.2023 nachází u soudu. Soud jsme opakovaně žádali o další postup v co možná nejkratším časovém horizontu. Také byla připomínána možnost zakotvená v § 76 soudního řádu správního v podobě zrušení žalobou napadaného rozhodnutí bez nařízení jednání z důvodu zásadních vad, která by nejvíce odpovídala projednané situaci. Jakýkoli další postup soudu byl významně zpomalován jak v důsledku všeobecně známé zahlcenosti správního soudnictví, tak i v důsledku toho, že osoba zúčastněná na řízení, pan Mgr. Radek Bláha, nar. 15.3.1970, bytem Saky č.p. 2, 273 08 Třebichovice, průběžně do soudního spisu zasílala svá značně obsáhlá vyjádření. Soudní spis tedy čítá několik stovek stran.
- dne 18.7.2023 bylo obci Třebichovice doručeno předvolání k ústnímu jednání před Krajským soudem v Praze na den 30.8.2023 od 13:00 hod. Předvolání je přiloženo. Z důvodu nařízení ústního jednání proto obec Třebichovice jako žalobce vyčkávala s odesláním této zprávy, aby mohla SFŽP předat co nejvíce aktuální informace.
- dne 29.8.2023 odpoledne bylo obci Třebichovice doručeno vyrozumění Krajského soudu v Praze, č.j. 4 A 28/2021–467, že se ústní jednání nařízené na 30.8.2023 od 13:00 hod. nekoná (ruší). Vyrozumění je připojeno. Ve vyrozumění je uvedeno, že odpadl důvod k jednání. V návaznosti na výše uvedené bylo u Krajského soudu v Praze ověřovány podrobnosti. Pouze byla sdělena informace, že o příčině zrušení jednání bude obec Třebichovice vyrozuměna nejpozději dne 1.9.2023.
- dne 31.8.2023 byl obci Třebichovice doručen **rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30.8.2023, č.j. 4 A 28/2021–472, kterým soud zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7.4.2021, č.j. 024890/2021/KUSK, sp. zn. SZ_024890/2021/KUSK/2, o nařízení obnovy stavebního řízení a věc vrátil zpět Krajskému úřadu Středočeského kraje k dalšímu řízení.** Obec Třebichovice rozsudek připojuje. Rozhodnutí o nařízení obnovy povolovacího řízení bylo zrušeno:
 - částečně z procesních důvodů, pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít vliv na zákonnost žalobou napadaného rozhodnutí o obnově stavebního řízení. Jednalo se o naplnění § 76 odst. 1 písm. c) s. r. s. Obci Třebichovice nebyla dána možnost vyjádřit se v rámci odvolacího řízení řešícího otázku obnovy stavebního řízení k projektu. Podrobná argumentace Krajského soudu v Praze je uvedena v bodech 35–51 odůvodnění rozhodnutí.

- částečně pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Zejména proto, že Krajský úřad Středočeského kraje nezkoumal otázku ochrany práv obce Třebichovice nabytých v dobré víře. V rozporu s § 100 odst. 5 správního řádu se jí nezabýval. Stejně tak ji ani nepoměroval s veřejným zájmem. Tím zatížil rozhodnutí o nařízení obnovy povolovacího řízení nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Podrobně tuto otázku Krajský soud v Praze rozebral v bodech 58–62 odůvodnění rozhodnutí.
- Krajský soud v Praze se také v bodech 52–57 odůvodnění rozhodnutí zabýval věcnou stránkou celé věci a zkoumal otázku, zda v předložené věci byly naplněny důvody pro nařízení obnovy stavebního řízení. Zjednodušeně řečeno, Krajský soud v Praze shrnul, že údajné důvody, s nimiž Krajský úřad Středočeského kraje spojoval naplnění zákonných podmínek pro obnovu řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, byly obsaženy ve spisové dokumentaci správního orgánu. Z tohoto důvodu se nemohly stát základem pro nařízení obnovy stavebního řízení, neboť se nejednalo o skutečnosti nebo důkazy dříve objektivně neznámé. Důvodem pro nařízení obnovy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nemohou být skutečnosti či důkazy vyplývající ze správního spisu, o kterých správní orgán ví a účastníci mají možnost se s nimi seznámit. Krajský soud v Praze shledal, že nebyly naplněny důvody pro nařízení obnovy stavebního řízení důvody ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. **V souladu s § 78 odst. 5 s.ř.s. je Krajský úřad Středočeského kraje v dalším postupu vázán právním názorem Krajského soudu v Praze, který výslovně uvedl, že nebyly naplněny zákonné podmínky pro § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.**
- dopady rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30.8.2023, č.j. 4 A 28/2021–472, jsou pak následující:
 - Krajský úřad Středočeského kraje se znovu bude zabývat otázkou obnovy řízení o vydání stavebního povolení k projektu, které je vedeno pod sp. zn. 024890/2021/KUSK. V dalším řízení je **dle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem Krajského soudu v Praze, který výslovně uvedl, že nebyly naplněny důvody pro nařízení obnovy stavebního řízení v rámci projektu**. Z tohoto důvodu by mělo být potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru životního prostředí, ze dne 10. 1. 2021 č.j. OŽP/8894/20-4, kterým byla zamítnuta žádost p. Mgr. Radka Bláhy o obnovu stavebního řízení. Další posuzování věci bude patrně trvat ještě několik dalších měsíců.
 - **obnovené stavební řízení, které se nyní nachází ve fázi odvolacího řízení a které bylo zahájeno na základě rozhodnutí o nařízení obnovy stavebního řízení, nyní zrušeného Krajským soudem v Praze, je nyní zcela bezpředmětné a mělo by být dle § 66 odst. 2 správního řádu zastaveno, neboť odpadl důvod, pro který bylo toto řízení zahájeno.**
- Za nastalé, procesně vysoce komplikované situace, by nyní obec Třebichovice mohla finalizovat proces realizace stavby. Zejména proto, že všechny nyní probíhající procesy nejsou ze zákona spojeny s odkladným účinkem na stavební povolení v rámci

projektu. Odkladný účinek ani nebyl v žádném z těchto procesů přiznán. Stavební povolení je tedy pravomocné a lze podle něj postupovat.

- Při finalizaci stavby nicméně mohou vyvstat určité prodlevy spojené s kolaudací, neboť správní orgány se v procesně složité situaci neorientují a jejich postup trvá několik měsíců. Lze očekávat další, související a navazující intervenci ze strany Mgr. Radka Bláhy, bytem Saky 2, Třebichovice, který mimo jiné byl také iniciátorem řízení o obnově stavebního řízení.

V celé věci tedy díky objektivnímu posouzení zcela vadného rozhodnutí o nařízení obnovy stavebního řízení Krajským soudem v Praze došlo ke značnému zlepšení situace a posunu směrem k dokončení a kolaudaci stavby. Z rozhodnutí je také zřejmé, že se obec Třebichovice stala terčem neopodstatněných a nedůvodných útoků, které jsou soustavně a zcela cíleně zaměřeny na blokování a znemožnění kompletního dokončení a zajištění kolaudačního rozhodnutí ke stavbě. Obec Třebichovice jako stavebník projektu postupovala při realizaci projektu v souladu s pravomocným stavebním povolením. Nyní se však dostala bez vlastního zavinění do situace, kdy jí patrně nebude umožněno stavbu v krátkém časovém horizontu kompletně dokončit, resp. časový horizont dokončení stavby není možné s určitostí vymezit. **V návaznosti na shora uvedené proto jménem obce Třebichovice zdvořile žádám, aby SFŽP zohlednilo výše uvedené, zcela mimořádné skutečnosti a fakt, že stavbu patrně bude možné dokončit až v řádu několika měsíců. Obec Třebichovice se do této nezáviděníhodné situace dostala bez vlastního přičinění a zavinění. Pouze v důsledku snah třetích osob ji poškodit. Proto SFŽP žádáme, aby obci Třebichovice byl umožněn dostatečný časový prostor pro dokončení stavby a její kolaudaci.**

V případě potřeby navazující komunikace či nutnosti doplnění dalších skutečností je možno se na mě obrátit na telefonním čísle uvedeném v záhlaví, případně i elektronicky na e-mail schagerer@akschagerer.cz či datovou schránkou advokátní kanceláře.

S úctou

Mgr. Milan Schagerer, advokát

*Příloha: odvolání ze dne 1.2.2023 usnesení Magistrátu města Kladna, Odboru životního prostředí – Vodoprávního úřadu ze dne 16.1.2023, č.j. OŽP/2397/21-94 (Příloha č. 1)
doručenka odvolání (Příloha č. 2)
předvolání Krajského soudu v Praze k ústnímu jednání (Příloha č. 3)
vyrozumění Krajského soudu v Praze o zrušení ústního jednání (Příloha č. 4)
rozsudek Krajského soudu v Praze, č.j. 4 A 28/2021–472 (Příloha č. 5)*

Krajský úřad Středočeského kraje

prostřednictvím

Magistrátu města Kladna

Odbor životního prostředí – Vodoprávní úřad

nám. Starosty Pavla 44

272 52 Kladno

DORUČENÍ: PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY

Ke sp. zn. OŽP/2397/21

K č. j. OŽP/2397/21-94

V Praze dne 1. února 2023

**Stavebník: Obec Třebichovice, IČ 00235016, se sídlem Třebichovice č. p. 89, 273 06 Li-
bušín**

*zast. Mgr. Milanem Schagererem, advokátem se sídlem Plzeňská 276/298, 150 00 Praha
5, evidenční číslo ČAK 15228*

**Vodoprávní řízení obnovené na základě rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje
ze 7.4.2021, č.j. 024890/2021/KUSK**

- **Odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Kladna, Odboru životního prostředí –
Vodoprávního úřadu, ze dne 16. 1. 2023, č.j. OŽP/2397/21-94**

Přílohy: dle textu

I. ÚVOD

- 1 Na základě rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7.4.2021, č.j. 024890/2021/KUSK, sp. zn. SZ_024890/2021/KUSK/2, byl změněn výrok rozhodnutí Odboru životního prostředí Magistrátu města Kladna ze dne 10. 1. 2021, č.j. OŽP/8894/20-4, a to tak, že bylo rozhodnuto o nařízení obnovy řízení vedeného Odborem životního prostředí Magistrátu města Kladna pod sp. zn. OŽP/8948/17 (dále jen „**Rozhodnutí o nařízení obnovy**“).
- 2 V důsledku Rozhodnutí o nařízení obnovy bylo zahájeno obnovené řízení o vydání povolení k nakládání s povrchovými vodami a stavebního povolení ve vztahu ke stavbě vodního díla „*Protipovodňové opatření obce Třebichovice – Saky*“ (dále jen „**Stavba**“). Původní povolovací řízení bylo zakončeno vydáním rozhodnutí Odboru životního prostředí Magistrátu města Kladna ze dne 29.6.2018, č.j. OŽP/8948/17-6, kterým byla Stavba povolena (dále jen „**Stavební povolení**“).
- 3 Stavebníkovi byla dne 15.10.2021 doručena výzva Odboru životního prostředí Magistrátu města Kladna (dále jen „**Správní orgán**“) ze dne 15.10.2021, č.j. OŽP/2397/21-29 (dále jen „**Výzva**“), prostřednictvím kterého byl stavebník vyzván, aby odstranil nedostatky podání spočívající v doplnění podkladů nutných k posouzení žádosti o povolení k nakládání s vodami k záměru Stavby, konkrétně aby dodal:
 - „Úplnou, přehlednou projektovou dokumentaci, ve které budou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu. Projektová dokumentace musí být zpracována v souladu s Přílohou č. 12 Vyhlášky č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb a musí obsahovat hydrotechnické a jiné výpočty tak, aby byly kontrolovatelné.
 - V rámci obnoveného stavebního řízení bylo vydáno nové koordinované závažné stanovisko č.j.: OŽP/2442/21-4 ze dne 1.7.2021, ze kterého vyplynula nová podmínka orgánu památkové péče. V návaznosti na tuto podmínku, je třeba doplnit Souhrnnou technickou zprávou B o informaci o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závažných stanovisek dotčených orgánů.“
- 4 V rámci Výzvy bylo současně rozhodnuto o přerušení řízení, a to s odkazem na § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu ve spojení s § 111 odst. 3 stavebního zákona.
- 5 Instrukce pro stavebníka obsažená ve Výzvě, jak konkrétně má doplnit projektovou dokumentaci Stavby, byla příliš obecná. Nebylo z ní možné dovodit, které konkrétní úpravy projektové dokumentace Stavby je třeba provést a jakým přesně způsobem je třeba ji přepracovat, aby byla pro Správní orgán akceptovatelná. Proto stavebník podal proti Výzvě odvolání. Byl přesvědčen, že odvolání bude vyhověno a Správní orgán bude dle instrukce odvolacího orgánu nucen obsah Výzvy řádně konkretizovat. Z opatrnosti nicméně stavebník požádal o navrácení v předešlý stav – o prominutí zmeškání lhůty dle Výzvy, k němuž v průběhu řízení o odvolání došlo.
- 6 Odvolání proti Výzvě nicméně bylo odvolacím orgánem, Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství, na základě rozhodnutí, č.j.: 154507/2021/KUSK, zamítnuto a obsah Výzvy potvrzen. Navzdory neurčitosti, nepřesnosti a nejasnosti Výzvy tedy byl stavebník nucen na nedostatečnou a neurčitě formulovanou Výzvu reagovat. Správnímu orgánu předložil revidovanou, upravenou a přepracovanou projektovou dokumentaci Stavby, kterou projektant Stavby s ohledem na neurčitost Výzvy a její nejasnost zpracoval dle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

- 7 Dne 27.10.2022 bylo stavebníkovi doručeno usnesení Správního orgánu ze dne 26.10.2022, č.j. OŽP/2397/21-74 (dále jen „**Usnesení I**“), prostřednictvím kterého bylo Správním orgánem podle § 111 odst. 3 stavebního zákona **poměrně překvapivě rozhodnuto o zastavení řízení o povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1, písm. a), bod 2 vodního zákona a o stavebním povolení podle § 15 odst. 1 vodního zákona ke Stavbě, neboť dle Správního orgánu stavebník neodstranil ve stanoveném termínu vady žádosti.**
- 8 Stavebník s Usnesením I nemohl souhlasit, neboť bylo zatíženo celou řadou procesních, právních i věcných vad a nepřesností. Usnesení I bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, když je z něj zřejmé, že bylo rozhodováno při nesprávně zjištěném skutkovém stavu, na základě nesprávného právního i věcného posouzení a došlo k nesprávnému procesnímu postupu při posuzování projednávané věci. **Stavebník podal vůči Usnesení I v zákonné lhůtě odvolání. Na základě odvolání Stavebníka ze dne 10.11.2022 Správní orgán reflektoval na zásadní vadnost a chybovost Usnesení I. Proto dne 18.11.2022 vydal rozhodnutí, č.j. OŽP/2397/21-77, a postupem dle § 87 správního řádu své předchozí rozhodnutí zrušil. Byl si vědom jeho zásadní vadnosti a nepřezkoumatelnosti.**
- 9 Současně s rozhodnutím v autoremeduře Správní orgán dne 18.11.2022 vydal pod č.j. OŽP/2397/21-78 oznámení, prostřednictvím kterého **stavebníkovi a všem ostatním známým účastníkům řízení dal možnost seznámit se v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu s obsahem spisového materiálu** vedeného Správním orgánem. To vše ve lhůtě 15 dní od doručení daného oznámení.
- 10 Stavebník využil svého práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a učinil tak dne 6.12.2022. Během nahlížení do spisu založil svou **žádost, aby se s ohledem na paralelně probíhající procesy, o kterých Správní orgán informoval, stejně tak i procesní a zejména věcnou komplikovanost celé věci, mohl k veškerým podkladům pro vydání rozhodnutí mohl v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu detailně a plnohodnotně vyjádřit v dodatečné lhůtě.** O souvislostech bude pojednáno níže.
- 11 Správní orgán nicméně k žádosti stavebníka o podání podrobného a plnohodnotného vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí v dodatečné lhůtě nevyhověl. **Dne 16.1.2023 nečekaně a poměrně překvapivě vydal usnesení o zastavení obnoveného povolovacího řízení, č.j. OŽP/2397/21-94 (dále jen „Usnesení II“).** Usnesení II v podstatě mechanicky překlápí podklady od dotčených orgánů i vyjádření dalších účastníků řízení, aniž by je posuzovalo a hodnotilo jakkoli kriticky. Nutno podotknout, že **Usnesení II je ve své hlavičce opatřeno datem „16.1.2022“.** Patrně se jedná o chybu v psaní, která je jedním z příkladů nedůslednosti ze strany Správního orgánu. V kontextu tak složitého řízení, kdy spisová dokumentace již je poměrně rozsáhlá, by i taková chyba mohla velmi snadno kohokoli zmást.
- 12 Z celého postupu Správního orgánu a souvislostí spojených s vydáním Usnesení II je zcela evidentní jeho snaha se předloženou věcí nezabývat a **posuzování Stavby ukončit. Aniž by bylo zjištěn reálný skutkový stav, proti kterému nejsou důvodné pochybnosti.** Takový postup orgánů veřejné moci, kterým si pouze snaží zjednodušit svoji činnost, namísto aby konaly efektivně a v duchu pojetí státní správy jako služby veřejnosti, je zcela neakceptovatelný.
- 13 Stavebníkovi proto nezbyvá než podat vůči Usnesení II toto odvolání. Usnesení II a proces, který mu předchází, jsou spojeny se zásadními vadami jak v procesním postupu, tak i ve věcném posou-

zení. Resp. ve věcných nedostatcích, omylech a nepřesnostech při zkoumání Stavby a jejího projektu. **Odvoláním je Usnesení II napadáno v celém jeho rozsahu**, neboť s ohledem na jeho chybovost je spojeno s pokračováním zmatečného, nezákonného postupu a protiprávního stavu, poškozujícího stavebníka, kterému stavebník může čelit zejména prostřednictvím podání opravného prostředku. Je přesvědčen, že odvolací orgán předloženou věc objektivně přezkoumá a posoudí a zamezí tak další libovůli obsažené v činnosti Správního orgánu.

- 14 Stavebník si rovněž dovoluje připomenout, že **Krajským soudem v Praze je pod sp. zn. 54 A 28/2021 vedeno řízení o žalobě proti Rozhodnutí o nařízení obnovy**. Stavebník si dovoluje opakovaně upozornit Správní orgán, že rozhodnutí v rámci řízení vedeného Krajským soudem v Praze má ve vztahu k obnovenému povolovacímu řízení Stavby, evidovaném OŽP/2397/21, povahu **předběžné otázky ve smyslu § 57 odst. 2 správního řádu**. Správní orgán by proto měl **postupovat v souladu s § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu a do doby pravomocného ukončení řízení o žalobě proti Rozhodnutí o nařízení obnovy rozhodnout o přerušení obnoveného povolovacího řízení**. Namísto toho Správní orgán celou procesní situaci, která souvisí se Stavbou, pouze komplikuje a činí nepřehlednější. Zejména tím, že nekoordinovaně vrší svá procesně i věcně vadná rozhodnutí, vůči kterým stavebníkovi nezbývá než se bránit.

II.

NESTANDARDNÍ A NESPRÁVNÝ PROCESNÍ POSTUP SPRÁVNÍHO ORGÁNU

a) Obecně

- 15 Podané odvolání směřuje vůči Usnesení II, které po Usnesení I již v pořadí druhým rozhodnutím Správního orgánu, vydaným v rámci obnoveného povolovacího řízení. Správní orgán svůj předchozí postup mimo jiné formoval na základě toho, že v průběhu řízení o žádosti bylo vydáno koordinované závazné stanovisko, jehož část v podobě stanoviska orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, založeného na vyjádření Národního památkového ústavu, Územního odborného pracoviště pro Střední Čechy v Praze (dále jen „NPÚ“), dle posouzení Správního orgánu i po úpravě projektové dokumentace Stavby znemožňovalo žádosti vyhovět a vydat jako výsledek obnoveného povolovacího řízení povolení ke Stavbě.
- 16 Před vydáním Usnesení I i Usnesení II byla ke Stavbě v rámci povolovacího řízení vypracována následující stanoviska a odborná posouzení:
- koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Kladna ze dne 1. 7. 2021, č.j.: OŽP/2442/21-4, které z podnětu orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna pro vydání povolení ke Stavbě stanovilo poměrně vágní a neurčitou podmínku orgánu památkové péče v podobě „*vypracování nové nebo doplnění stávající projektové dokumentace o řešení bezpečného odtoku ze suché retenční nádrže s ohledem na nemovitou kulturní památku na pozemku p.č. 99 v k.ú. Saky*“. Stavebník se opakovaně snažil různými způsoby, mimo jiné i s orgánem památkové péče při Magistrátu města Kladna i NPÚ diskutovat danou otázku, neboť konstatování uvedené ve zmíněném koordinovaném stanovisku je zkratkovité. Nemá žádné opodstatnění a relevantní věcné odůvodnění. Není podloženo empirickými fakty. Konstruktivní jednání se podařilo realizovat až po vydání Usnesení I,
 - znalecký posudek č. 005/01/2021, vypracovaný Ing. Petrem Formánkem, znalcem z oboru stavebnictví, odvětví stavby vodní, specializace vodohospodářské stavy, opatření proti suchu, který se zabýval posouzením projektové dokumentace Stavby. Jak je patrné ze spisové dokumentace vedené

správním orgánem v předložené věci, **stavebník vůči zaslanému posudku sděloval své věcné výhrady a poukazoval na jeho nepřesnosti. Ze strany správního orgánu na ně nicméně nebylo nijak reflektováno. Správní orgán také vytrvale brání jakémukoli kontaktu stavebníka se soudním znalcem;**

- závazné stanovisko orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna dne 14. 10. 2022, č.j. OV/2912/22-9/BN, které se vyjadřovalo k aktualizované a doplněné projektové dokumentaci Stavby a které konstatovalo, že podmínka orgánu památkové péče stanovená v koordinovaném závazném stanovisku ani po doplnění projektové dokumentace Stavby splněna nebyla, které bylo do spisu vedeného Správním orgánem založeno dne 19.10.2022 a se kterým se stavebním měl možnost seznámit až po vydání Usnesení I. Nutno podotknout, že zmíněné závazné stanovisko pouze bez dalšího, mechanicky přejímá závěry NPÚ. Přitom nelze určit, jaké konkrétní podklady měl NPÚ k dispozici při formování svého stanoviska, resp. zda NPÚ vůbec byla doručena kompletní projektová dokumentace Stavby. Včetně veškerých součástí a příloh. Stejně jak není možné určit, zda NPÚ měl dostatečnou odbornou kompetenci pro to, aby se vyjadřoval k úplnosti projektové dokumentace a funkčnosti a Stavby jako vodního díla, když vyjádření a stanoviska ze strany NPÚ, včetně vyjádření NPÚ OÚP SČ ze dne 11.8.2022, č.j. NPÚ-321/60785/2022, jako zpracující referent vyhotovila Mgr. Markéta Hanzlíková, která za NPÚ otázky spojené se Stavbou řeší primárně. Mgr. Hanzlíková „*vystudovala obor etnologie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V letech 2000-2004 pracovala v oddělení péče o lidovou architekturu a vesnická sídla na SÚPP (později ústřední pracoviště NPÚ). Od r. 2004 působí na pozici specialisty na lidovou architekturu v oddělení péče o specifické druhy památek na územním odborném pracovišti středních Čech.*“, jak vyplývá z připojeného dokumentu NPÚ. Nemá tedy žádnou kvalifikaci z oboru stavebnictví, projektování či výstavby pozemních ani vodních staveb, aby byla kompetentní k vyslovení závěru o ohrožení jakékoli nemovitosti Stavbou. Pro doplnění celkového kontextu je třeba podotknout, že odborné vzdělání v oblasti hydrologie, hydrogeologie, projektování či realizace pozemních staveb, případně vodních děl, nemá ani zástupce orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, Bc. Barbora Nováková. Tato je absolventkou bakalářského studijního programu zaměřeného na dějiny křesťanského umění na Ústavu dějin křesťanského umění Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Jakékoli konstatování ohledně ohrožení okolních nemovitostí Stavbou ze strany jak orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, tak NPÚ, proto není kvalifikované.

Důkaz: *tiskovou zprávou NPÚ o přednášce Mgr. Hanzlíkové, obsahující medailonek referentky (Příloha č. 1)*

- znalecký posudek č. 012/07/2022, dodatek č. 1 ke znaleckému posudku č. 005/01/2021, vypracovaný Ing. Petrem Formánkem, znalcem z oboru stavebnictví, odvětví stavby vodní, specializace vodohospodářské stavy, opatření proti suchu, ze dne 23.9.2022, který se zabýval aktualizovanou verzí projektové dokumentace a byl do spisu vedeného Správním orgánem založen dne 12.10.2022; Tento dodatek je vnitřně rozporný a jeho vyznění nejednoznačné. **Klade nicméně důraz na to, aby stavba byla dokončena.** Stavebník usiloval o to, aby bylo vnitřně rozporné vyznění znaleckého posudku odstraněno a vyjasněny celkové nepřesnosti. Znalci tedy byl poté, co stavebník byl spolu s Usnesením I seznámen s dodatkem č. 1 ke znaleckému posudku, odeslán dne 2.12.2022 připojený přípis, kterým stavebník zamýšlel docílit odstranění nejasností ohledně znaleckého po-

sudku. Znalec nicméně nereagoval, neboť dle jeho vyjádření zjištěného během navazujícího telefonátu je zadavatelem znaleckého posouzení Správní orgán. Ten mu nezadal, aby na přípisy stavebníka jakkoli reagoval. Stavebník následně usiloval i o objasnění vyjádření znalce prostřednictvím Správního orgánu. Stalo se tak během nahlížení do spisu dne 6.12.2022, kdy bylo do spisové dokumentace založeno několik dokumentů. Během navazující e-mailové komunikace stavebník zjistil, že ačkoli je do spisové dokumentace fakticky osobně založil, údajně se ve spisu nenachází. Proto je Správnímu orgánu doručil spolu s průvodním přípisem dne 8.12.2022. Dokumenty pro úplnost, aby předešel jakýmkoli komplikacím, spojeným s nedůsledností Správního orgánu při manipulaci se spisovou dokumentací, stavebník připojuje i k tomuto odvolání.

Důkaz: *přípisem stavebníka ze dne 2.12.2022 znalci, včetně doručení (Příloha č. 2)*
přípisem stavebníka ze dne 8.12.2022 včetně příloh (Příloha č. 3 a 8)

- 17 Z Usnesení I a Usnesení II je patrné, že stěžejním dokumentem, který přiměl Správní orgán k tomu, aby nebylo vydáno povolení ke Stavbě, bylo **závazné stanovisko orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna ze dne 14.10.2022, které bylo založeno na vyjádření NPÚ ze dne 11.8.2022, které pouze mechanicky přebíralo již historicky vyjádřený názor tohoto orgánu.** Jak stavebník později zjistil, názor orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, resp. NPÚ, patrně nebyl formován na základě úplné projektové dokumentace Stavby, když orgán památkové péče měl k dispozici patrně toliko její části a výseče. Údajné **požadavky uplatněné dotčeným orgánem památkové péče při Magistrátu města Kladna, založené na vyjádření NPÚ, o jejichž nesplnění Správní orgán primárně opřel jak Usnesení I, tak i Usnesení II, tak byly poměrně zavádějící.** Naproti tomu odborné vyjádření, dodatek č. 1 ke znaleckému posudku č. 005/01/2021, neuváděl žádné nedostatky projektové dokumentace Stavby, které by byly natolik závažné, aby v rámci obnoveného povolovacího řízení nemohlo být znovu vydáno příslušné povolení ke Stavbě. Pouze nekonkrétně odkazoval na údajné chyby, nepřesnosti a nedostatky, jejichž podstatu a konkrétní povahu nicméně znalec odmítl se stavebníkem jakkoli diskutovat či upřesnit. Ze strany znalce bylo nicméně doporučováno dokončení Stavby.
- 18 Uvedené nicméně nebylo Správním orgánem nijak reflektováno. Příslušné povolení ke Stavbě nebylo vydáno jen v důsledku mechanického postupu na základě jediného negativního závazného stanoviska, které je věcně chybné, neobjektivní a neodpovídá realitě. Nadto se v něm orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna vyjadřoval k poměrně otázkám z oblasti projektování a výstavby vodních děl, pro které nemá odpovídající odbornou způsobilost. Orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna, resp. NPÚ, překrucoval skutečnosti a používal zcela chybnou terminologii. Závazné stanovisko spíše působí dojmem, že projektovou dokumentaci Stavby, ani její původní verzi, ani verzi před doplněním z podnětu Správního orgánu, NPÚ vůbec neviděl. Pokud ano, tak jí buď nerozuměl, a to ani z pohledu laika, nebo ji ne nijak podrobně nezkoumal.
- 19 Pro stavebníka tak byl obsah vyjádření orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna ve smyslu závazného stanoviska ze dne 14.10.2022, založeného na vyjádření NPÚ z 11.8.2022, s nímž měl možnost seznámit se až po vydání Usnesení I, vysoce překvapivý. **Bezodkladně poté, co byl stavebník seznámen s vyjádřením orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, založeném na vyjádření NPÚ, která mu byla zaslána spolu s Usnesením I, činil ve věci další kroky. Primárně ve věci podal odvolání proti Usnesení I, neboť bylo krom jiného**

spojeno se zcela zásadním pochybením v podobě nedodržení zásadního procesního práva účastníků řízení, zakotveného v § 36 odst. 3 správního řádu.

- 20 Před vydáním Usnesení I stavebník proti závaznému stanovisku orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna ze dne 14.10.2022, založeného na vyjádření NPÚ ze dne 11. 8. 2022, neměl k dispozici žádný nástroj procesní obrany. Stejně tak se neměl možnost nijak vyjádřit k nejasným a nepřesným závěrům dodatku č. 1 ke znaleckému posudku č. 005/01/2021. O uvedených podkladech a jejich celkovém vyznění nebyl nijak informován. V únoru 2022 na základě předchozího průběhu řízení aktualizoval projektovou dokumentaci. Navzdory skutečnosti, že již před provedenými úpravami ji považoval za úplnou a souladnou s právním předpisy. Byl tedy přesvědčen o tom, že po aktualizaci projektové dokumentace Stavby bude znovu vydáno příslušné povolení k realizaci Stavby. Neměl důvod o tom jakkoli pochybovat. Proto mu poznámka Správního orgánu, uvedená v Usnesení II, že měl dostatek prostoru k případnému jednání s dotčenými orgány o povahách úprav projektové dokumentace, přijde zcela nepřípadné.
- 21 Fakticky první možnost, jak docílit přezkumu překvapivého, zásadním způsobem vadného a protiprávního závazného stanoviska orgánu památkové péče orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna ze dne 14. 10. 2022, č.j. OV/2912/22-9/BN, založeném na vyjádření NPÚ, případně úpravy dodatku č. 1 ke znaleckému posudku č. 005/01/2021, stavebník měl až na konci roku 2022. Konkrétně poté, co bylo na základě jeho odvolání Usnesení I, které bylo založeno primárně na vadném závazném stanovisku orgánu památkové péče orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, založeném na vyjádření NPÚ, podpůrně na nejednoznačných a neúplných závěrech dodatku č. 1 ke znaleckému posudku, zrušeno postupem dle § 87 správního řádu Správním orgánem.

b) Aktivita stavebníka zaměřená na vypořádání se s důsledky porušení § 36 odst. 3 správního řádu Správním orgánem

- 22 Stejně jako Usnesení I, tak i Usnesení II nepřesnosti, nesprávnosti a logická pochybení při procesním postupu i posouzení celé věci jak orgánem památkové péče, tak i Správním orgánem, pouze mechanicky přebírá a prohlubuje. Stavebníkovi proto v rámci ochrany jeho práv a oprávněných zájmů nezbyvá než domáhat se přezkumu jak Usnesení II, tak i závazného stanoviska orgánu památkové péče orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna ze dne 14. 10. 2022, č.j. OV/2912/22-9/BN, včetně koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Kladna, Odboru životního prostředí, ze dne 1.7.2021, č.j. OŽP/2442/21-4, nadřízenými správními orgány v rámci odvolacího řízení.
- 23 Žádná jiná varianta, jak se domoci korekce dosavadních pochybení, nepřesností a mylně uváděných skutečností, obsažených a ve vyjádřeních i věcném postupu orgánů veřejné moci, tedy zejména Správního orgánu a orgánu památkové péče, stavebníkovi nebyla dříve umožněna. Bezodkladně poté, co bylo stavebníku umožněno seznámit se s částí spisové dokumentace, resp. podkladů pro vydání Usnesení I, které mu byly zaslány spolu s Usnesením I, začal stavebník činit další kroky.
- 24 Obsah těchto pokladů, zejména pak dokumenty od soudního znalce a od orgánu památkové péče orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, stavebníka nepřijemně překvapily. Byly zcela zavádějící a neodpovídaly realitě. Proto se stavebník bezodkladně po zpracování odvolání proti Usnesení I a jeho podání Správnímu orgánu obrátil jak na orgán památkové péče, tak na soudního znalce. Veškerá další jednání zamýšlel realizovat s vědomím, pod záštitou a v kooperaci se Správním orgánem.

- 25 Za tohoto nastavení dne 10.11.2022 byla za účelem korekce nepřipadných a zavádějících skutečností, obsažených v závazném stanovisku orgánu památkové péče, který byl jedním z podkladů pro vydání jak Usnesení I, tak i Usnesení II, realizována osobní schůzka s Bc. Barborou Novákovou, zástupcem orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna. Schůzka proběhla s vědomím Správního orgánu. Stavebník byl během schůzky přesvědčen o tom, že Správní orgán má zájem na objektivním zjištění skutkového stavu v rámci obnoveného povolovacího řízení, který by byl adekvátním podkladem pro vydání rozhodnutí. Stavebník nabyl tohoto dojmu i proto, že schůzky byl v zastoupení Správního orgánu přítomen Mgr. Hošta. Dále také Ing. Jana Šmejkalová, vedoucí Odboru výstavby Magistrátu města Kladna. Stavebník předpokládal a byl přesvědčen o tom, že se nejednoznačné a problematické otázky podaří vyjasnit během dané schůzky. Dle dohody všech účastníků schůzky, tedy orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, zástupce Správního orgánu a stavebníka, byly ve věci ihned činy další kroky dle pokynu orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna. Orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna doporučil, aby se s ním spojil projektant Stavby. Ze strany orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna bylo výslovně sděleno, že projektová dokumentace Stavby bude po provedení dílčích úprav z jejich pohledu shledána jako akceptovatelná natolik, aby na jejím základě bylo možné znovu vydat příslušné povolení pro realizaci Stavby. Bylo sděleno, že dané rámcové úpravy je třeba projednat za účasti NPÚ a následně projektantem provést. Poté bude možné schválení Stavby a její projektové dokumentace i ze strany orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, za souhlasu NPÚ. Během schůzky byly rovněž diskutovány věcné nedostatky a nesprávnosti znaleckého posudku, resp. dodatku č. 1 ke znaleckému posudku Ing. Formánka. Orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna a zástupci Správního orgánu, Mgr. Hošta a Ing. Jana Šmejkalová, odsouhlasili, že pokud budou nejasnosti a nepřesnosti se znalcem vyjasněny, bude možný další posun ve věci. Navzdory skutečnosti, že stavebník opakovaně požadoval, aby byl o schůzce pořízen zápis, zástupci Správního orgánu i orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna toto odmítli. Po doručení Usnesení II bylo stavebníkovi jasné, z jakého důvodu. **V Usnesení II je celá schůzka prezentována jako pouhé nahlížení do spisové dokumentace orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, které údajně mělo proběhnout bez vědomí Správního orgánu. Během schůzky bylo do spisové dokumentace orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna skutečně nahlédnuto. Jednalo se ovšem spíše o související, nikoli primární účel schůzky. Při samotné schůzce bylo Mgr. Hoštou a Ing. Šmejkalovou, tedy externím právním zástupcem magistrátu a vedoucí odboru výstavby Magistrátu města Kladna, tedy nadřízenou orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna opakovaně a výslovně zmiňováno, že jednají s mandátem Správního orgánu.**
- 26 Na okraj je nutno podotknout, že na základě realizované schůzky stavebník zjistil, že ačkoli se mimo jiné prostřednictvím podaného odvolání proti usnesení Správního orgánu ze dne 15.10.2021, č.j. OŽP/2397/21-29, snažil zjistit konkretizaci údajných nedostatků projektové dokumentace Stavby, zejména pak orgánu památkové péče orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, nebylo mu toto sděleno. Přitom v rámci odboru výstavby Magistrátu města Kladna existovaly konkrétní představy o požadovaných úpravách projektové dokumentace Stavby, jak vyplývá i z připojeného výňatku ze spisu orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, ve kterém NPÚ formuloval svá doporučení. Tyto patrně byly v rámci daného útvaru Magistrátu města Kladna diskutovány. Informace od orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna pak patrně byly předávány Správnímu orgánu. Ke stavebníkovi se nicméně nedostaly. Stavebníkovi se nepodařilo

zjistit, z jakého důvodu. Pro stavebníka bylo alarmující a překvapivé, že navzdory skutečnosti, že ačkoli zástupci odboru výstavby Magistrátu města Kladna, včetně orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna provedli dne 18.5.2022 ohledání nemovitosti Saky č.p. 2, při kterém nezjistili žádné ohrožení, bylo v navazujícím průběhu řízení orgánem památkové péče při Magistrátu města Kladna konstatováno bezprostřední ohrožení nemovité kulturní památky.

Důkaz: *vyjádřením NPÚ ze dne 10.1.2022 (Příloha č.9)
zápisem z ohledání ze dne 18.5.2022 (Příloha č. 10)*

- 27 V návaznosti na závěry schůzky konané dne 10.11.2022, která nicméně byla Správním orgánem prezentována v rámci Usnesení II ve zcela odlišném světle jako nahlížení do spisu, stavebník usiloval o dojednání schůzky s orgánem památkové péče při Magistrátu města Kladna, a to za účasti zástupců NPÚ. Současně se také obrátil na soudního znalce, aby s ním prodiskutoval nejasnosti a nepřesnosti, uvedené v jeho posudku, včetně dodatku č. 1. Znalci byl dne 2.12.2022 zaslán přípis s konkrétními nedostatky a dotazy. Ing. Formánek na ně nijak nereagoval. Na základě telefonické komunikace bylo z jeho strany sděleno, že zadavatelem odborného posouzení včetně jeho dodatku je Správní orgán. Ten mu neuložil na přípis stavebníka jakkoli reagovat. Proto se Stavebník na reakci znalce dotazoval i oficiálně dne 15.12.2022. Bez jakékoli reakce ze strany správního orgánu.

Důkaz: *přípisem stavebníka ze dne 2.12.2022 pro znalce (Příloha č. 2)
dotaz Správnímu orgánu na reakci znalce včetně doručenky (Příloha č. 11 a 12)*

- 28 Za kooperace projektanta Stavby také probíhala komunikace s orgánem památkové péče při Magistrátu města Kladna, směřující k avizované schůzce za účasti zástupců NPÚ. Ze strany orgánů památkové péče bylo přislíbeno bezodkladné dojednání a průběh schůzky, kterou stavebník zamýšlel realizovat co nejdříve, aby se pak mohl plnohodnotně vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Z důvodů na straně NPÚ se bohužel schůzku nepodařilo dojednat v prosinci 2022. Proto stavebník v rámci nahlížení do spisové dokumentace vedené Správním orgánem prostřednictvím přípisu, který byl v listinné podobě včetně příloh dne 6.12.2022 založen do spisu, Správní orgán požádal, aby se stavebník mohl k podkladům pro vydání rozhodnutí plnohodnotně vyjádřit až po realizaci dané schůzky s orgánem památkové péče při Magistrátu města Kladna a zástupci NPÚ. V návaznosti na ni pak případně navrhnout doplnění a rozšíření spisové dokumentace. V rámci navazující telefonické a e-mailové komunikace pak stavebník zjistil, že do spisu nebyly zařazeny všechny dokumenty. S ohledem na poměrně zvláštní vyústění telefonátů a e-mailů dne 7.12.2022 stavebník dokumenty zakládáné do spisové dokumentace spolu s průvodním přípisem dne 8.12.2022 založil do spisové dokumentace i v elektronické podobě. Dokládá je i pro případ, že by se i přesto ve spisu vedeném Správním orgánem ani nyní nenacházely.

Důkaz: *e-mailovou komunikací se Správním orgánem ze 7.12.2022 (Příloha č. 13)
přípisem stavebníka ze dne 8.12.2022 včetně doručenky a příloh (Příloha č. 3 až 8)*

- 29 Stavebník následně o skutečnostech spojených se schůzkou s orgánem památkové péče při Magistrátu města Kladna a zástupci NPÚ a okolnostech spojených s jejím sjednáním průběžně informoval Správní orgán, jak vyplývá z připojeného přípisu ze dne 5.1.2023. Schůzka proběhla dne 23.1.2023. Byl na ní po několika hodinách sjednán další termín schůzky, na které bude ze strany stavebníka, resp. projektanta stavby, diskutovány konkrétní návrhy úpravy řešení Stavby. Tyto stavebník nepovažuje za nezbytné. Ovšem jako ústupek orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna a NPÚ ve snaze konstruktivně řešit jejich výhrady je připraven řešení diskutovat dále.

Důkaz: *přípisem Správnímu orgánu ze dne 9.1.2023 včetně doručanky a příloh (Příloha č. 14 až 20)*

- 30 Stavebník tak na základě výše vylíčených skutečností mimo jiné **zjistil poměrně alarmující skutečnosti o činnosti Správního orgánu. Během nahlížení do spisové dokumentace dne 6.12.2022 se bezprostředně přesvědčil, že spisová dokumentace vedená Správním orgánem ve věci obnoveného povolovacího řízení není vedena důsledně, když není možné nalézt dokumenty, které byly prostřednictvím podatelny založeny do spisu. Byla tak jasně detekována porušení § 17 správního řádu, upravující vedení spisové dokumentace. Stejně tak byla zjištěna absolutní informační nepropustnost jednotlivých útvarů Magistrátu města Kladna. Zejména pak Správního orgánu a Odboru výstavby, Magistrátu města Kladna, včetně orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna. Jasně také vyšla najevo celková neochota obnovené řízení vést a činit v jeho rámci efektivní úkony tak, aby byl v souladu s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu řádně, objektivně a úplně zjištěn skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Stejně tak aby bylo postupováno v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů ve smyslu § 2 až 8 správního řádu, které nadto státní správu chápou jako službu veřejnosti.**

c) Přetrvávající porušení § 36 odst. 3 správního řádu

- 31 Nutno podotknout, že správní orgán ani v souvislosti s vydáním Usnesení II beze zbytku nepostupoval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. Toto ustanovení, které zakotvuje procesní oprávnění účastníka řízení seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, hned ve své první větě výslovně uvádí: „*Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.*..“ Ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu tak garantuje jedno ze základních procesních práv účastníka správního řízení. Má dvě složky. Konkrétně zahrnuj:
- právo seznámit se bezprostředně před vydáním rozhodnutí se všemi shromážděným podklady pro vydání rozhodnutí a
 - **právo vyjádřit se k nim.**
- 32 Zcela zásadním pochybením Správního orgánu v souvislosti s obnoveným povolovacím řízením ke Stavbě bylo nedodržení základních procesních práv stavebníka. Správní orgán rozhodl ve věci s ohledem na negativní závazné stanovisko bez provedení jakýchkoli dalších úkonů. Stavebníkovi sice před vydáním Usnesení II bylo umožněno nahlédnout do spisu, seznámit se s podklady pro

vydání rozhodnutí, ovšem nebylo mu umožněno plnohodnotně se k nim vyjádřit, jak stavebních Správní orgán žádal a jak ostatně vyžaduje a předjímá i zákonná díkce § 36 odst. 3 správního orgánu.

- 33 Správní orgán je povinen beze zbytku a bez dalšího zajistit dodržení veškerých procesních práv účastníků řízení. Náléhavost striktního dodržování tohoto procesněprávního minima je obzvláště významná v případech, kdy správní orgán **zamýšlí žádosti nevyhovět, resp. ji zamítnout. Účastníku řízení musí být i v těchto případech zachována možnost seznámit se se skutkovými zjištěními Správního orgánu provázanými s žádostí a také se k nim plnohodnotně vyjádřit.** Zejména proto, aby mohl účastník řízení Správní orgán upozornit na jejich nesprávnost, nepřesnost či nedostatečnost a navrhnout jejich doplnění. Tím v podstatě **vyloučit stav, kdy by bylo vydání na základě vadně či nedostatečně zjištěného skutkového stavu zamítnuta.**
- 34 Dodržení základních procesních práv, zakotvených ve správním řádu, mimo jiné i § 36 odst. 3 správního řádu, je třeba garantovat i tehdy, je-li postupováno dle § 111 odst. 3 stavebního zákona, resp. § 149 odst. 6 SŘ ve spojení s § 51 odst. 3 správního řádu. Ani tehdy nelze aplikaci § 36 odst. 3 správního řádu vyloučit. Ba naopak – i **v případech, kdy je ve věci vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, je třeba dodržet základní procesní práva žadatele.** Umožnit mu, aby se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, včetně závazného stanoviska a měl se k nim možnost vyjádřit bezprostředně před tím, než na jejich základě správní orgán ve věci meritorně rozhodne, jak ostatně uvádí i judikatura: „Z § 149 odst. 6 SŘ nelze dovodit, že by zároveň vylučoval aplikaci § 36 odst. 3 citovaného zákona. Obdrží-li tedy správní orgán závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí sice žádné další dokazování, ale to neznamená, že by mohl bez dalšího ihned vydat zamítavé rozhodnutí ve věci samé. **I v takovém případě je třeba dát žadateli prostor, aby se ještě před vydáním rozhodnutí seznámil se závazným stanoviskem a vyjádřil se k němu.**“ (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2012, č. j. 10 A 70/2012-41). Správní orgán by nadto v případech, které s nejvyšší pravděpodobností směřují k negativnímu rozhodnutí o žádosti, měl postupovat obzvláště obezřetně. Pečlivě posoudit závazné stanovisko a všechny další podklady pro vydání rozhodnutí a dbát dodržení veškerých práv účastníků řízení tak, aby případné zamítavé rozhodnutí bylo výsledkem právně konformního postupu a žadatelům tak nebyla způsobena újma na jejich právech. **Toto je třeba dodržovat obzvláště důsledně za situace, kdy bylo poukazováno na nedostatečnost a chybovost zmíněného závazného stanoviska či dalších pokladů pro vydání rozhodnutí. Jak tomu je v projednávané věci, kdy stavebník poukazuje na nedostatky stanoviska orgánu památkové péče, které se promítá hned do dvou závazných stanovisek. Stejně tak bylo upozorňováno na nepřesnosti a nedostatečnosti v závěrech znaleckého posouzení Ing. Formánka.**
- 35 Zcela nepochybně je třeba zohlednit i fakt, že aby účastník řízení mohl k závaznému stanovisku poskytnout odpovídající, plnohodnotné vyjádření, neoddiskutovatelně musí být seznámen i s dokumenty, z nichž dotčený orgán při formulaci závazného stanoviska vycházel. Účastník řízení může k závaznému stanovisku poskytnout odpovídající zpětnou vazbu jediné tehdy, když je seznámen s dokumenty a úvahami, které dotčený orgán vedly k formulaci závazného stanoviska v podobě a se závěrem, který je následně předkládán správnímu orgánu a závazným způsobem ovlivní jeho meritorní rozhodnutí. Dle judikatury platí, že „předpokladem toho, aby se účastník řízení mohl vyjádřit k závaznému stanovisku vydanému... dotčeným správním orgánem, je nejen jeho seznámení s obsahem tohoto stanoviska, ale též znalost podkladů, ze kterých dotčený správní orgán při jeho vydání vycházel. Uvedené platí zvláště za situace, kdy účastník řízení (stejně jako tomu bylo v nyní projednávané věci) zpochybňuje relevanci

*a úplnost těchto podkladů, a kdy navrhuje, aby si tyto podklady vyžádal správní orgán rozhodující ve věci samé. Účastník řízení, který nebyl seznámen s tím, z jakých konkrétních podkladů dotčený správní orgán při vydání závazného stanoviska vycházel a co je jejich obsahem, může jen stěží účinně namítat, že podklady, které si dotčený správní orgán opatřil, nejsou pro danou věc relevantní. Při neznalosti podkladů, z nichž dotčený správní orgán při vydání závazného stanoviska vycházel, účastník řízení rovněž nedokáže posoudit, zda si dotčený správní orgán opatřil dostatek relevantních podkladů, a v důsledku toho nedokáže posoudit, zda a v jakém směru má navrhnout doplnění těchto podkladů. Stejně tak nedokáže posoudit, má-li vydané stanovisko oporu ve shromážděných podkladech, což mu brání v tom, aby tuto vadu ve správním řízení případně namítl.“ (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2018, č. j. 9 A 120/2015-54). V předloženém případě nicméně **není vůbec zřejmé, na základě, kterých skutečností dospěl orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna, případně také NPÚ ke svým závěrům. Během osobní schůzky za účasti zástupců obou orgánů památkové péče, která byla realizována dne 23.1.2023, dokonce stavebník nabyl dojmu, že NPÚ při formulaci svého stanoviska ze dne 11.8.2022 rozhodně nemohlo mít k dispozici kompletní projektovou dokumentaci Stavby. Celý jejich posuzovací proces je nepřehledný, nedohledatelný, nečitelný a netransparentní. Na schůzce dne 23.1.2023 byl přítomen i Mgr. Bláha, který se mimo jiné vyjadřoval tak, jako by měl mandát jednat za orgán památkové péče. Na základě této zkušenosti stavebník pojal podezření ve vztahu k možné podjatosti zástupců NPÚ. Pro její výslovné konstatování nicméně potřebuje prověřit ještě několik skutečností, než uvedené podezření vznese.***

- 36 Stavebník upozorňuje, že závazné stanovisko orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna pro své závěry o nedostatečnosti projektové dokumentace Stavby neskýtá žádné odůvodnění. Ve stanovisku je sice uvedeno, že je přepracovaná projektová dokumentace Stavby nedostatečně zpracovaná, ovšem žádná část odůvodnění stanoviska tento závěr nevysvětluje. Ve zbytku textu se jedná výhradně o shrnutí poznatků o kulturní památce, kdy navíc citované stanovisko NPÚ ze srpna 2022 nereфлекtuje obsah přepracované projektové dokumentace, ale jen nesprávně stručně opakuje již vyvrácené teze a domněnky (je nesprávně odkazováno na protipovodňový val, ačkoliv se jedná o protierozní opatření, je nepravdivě uváděno, že historická polní cesta byla zastavěna, ačkoliv byla Stavbou naopak obnovena, je konstatováno ohrožení památky, ovšem není vyhodnocováno, že poměry Stavbou nebyly nijak změněny, včetně intenzity ohrožení tvrzené památkou apod.).
- 37 V uvedeném případě tedy byla zásadním a zcela zjevným způsobem dotčena základní procesní práva stavebníka, zejména pak jeho právo stavebníka krom seznámení se s poklady pro vydání Usnesení II i právo plnohodnotně se k nim vyjádřit, zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu. Konstatování Správního orgánu obsažené v Usnesení II, že měl stavebník dostatek času projednat se všemi dotčenými orgány i zainteresovanými subjekty, jako např. orgán památkové péče a soudní znalec, obsah jejich závazných stanovisek, vyjádření a odborných posouzení, tak neobstojí. Stavebník byl přesvědčen o správnosti a úplnosti aktualizované projektové dokumentace Stavby. Neměl důvod o ní pochybovat. Se zmatečnými, nedostatečnými či negativními vyjádřeními zainteresovaných subjektů se snažil vypořádat bezodkladně poté, co s nimi byl seznámen. Z výše uvedeného konstatování Správního orgánu je tak jasně patrná snaha tzv. smést celý případ co nejrychleji ze stolu.
- 38 Stavebníkovi nebylo umožněno řádně a úplně se před vydáním Usnesení II vyjádřit k podkladům pro jeho vydání. Resp. ke všem dokumentům, které byly součástí správního spisu a tvořily podklady pro vydání Usnesení II. Závazné stanovisko orgánu památkové péče dne 14. 10. 2022, č.j.

OV/2912/22-9/BN, bylo do spisu vedeného Správním orgánem založeno dne 19.10.2022. Znalecký posudek č. 012/07/2022, dodatek č. 1 ke znaleckému posudku č. 005/01/2021, byl do spisu vedeného Správním orgánem založen dne 12.10.2022. **Stavebníkovi byly tyto podklady pro vydání rozhodnutí doručeny spolu s Usnesením I, které bylo vydáno 26.10.2022. Bezodkladně poté stavebník vypracoval odvolání, které v zákonné lhůtě podal. V něm poukázal na vady podkladů pro vydání rozhodnutí i procesního postupu Správního orgánu. Správní orgán namítané nedostatky v podkladech pro vydání rozhodnutí odmítl jakkoli řešit. Patrně ani nijak nestudoval část odvolání, která se jimi zabývala. Stavebníkovi nebylo řádně umožněno poukázat na vady podkladů pro vydání Usnesení II a jejich nedostatečnost. Když pak stavebník realizoval celou řadu aktivit směřujících k tomu, aby tyto vady byly zhojeny, nebylo mu to umožněno. Neměl podporu Správního orgánu, který řízení na základě Usnesení II chtěl zastavit. Navzdory skutečnosti, že i další z účastníků řízení, Mgr. Radek Bláha a obchodní společnost AND LILAC, s.r.o., také navrhovali doplnění spisové dokumentace, jak je ostatně i výslovně uvedeno i na straně 4 Usnesení II. Správní orgán se tak dopustil významného procesního pochybení, ústíciho v nezákonnost Usnesení II. Jak ostatně zdůraznil i Ústavní soud: „... je porušením principu právního státu, který je zakotven v čl. 1 Ústavy, a práva na soudní ochranu a na soudní přezkum, vyplývajícího z čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práva a svobod, pokud správní orgán nedal stěžovateli možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění...“ (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. II. ÚS 329/04). Toto platí tím spíše, hovoříme-li o tak věcně i procesně složité kauze, jako je předložený případ.**

- 39 **Jak vyplývá z výše uvedeného i z předložené spisové dokumentace, pokud nicméně byla odvolacímu orgánu zaslána v úplné podobě, v předložené věci stavebník při každé možné příležitosti poukazuje a Správní orgán upozorňuje na nedostatečnost předchozího procesního postupu a uvádí konkrétní nedostatky a nepřesnosti v podkladech pro vydání rozhodnutí. Správní orgán na toto nicméně nikdy nereflektoval. Nepokusil se tyto nedostatky odstranit, pouze je mlčky přecházel. Navíc toto ani neumožnil stavebníkovi, když se stavebník sám snažil vady řízení a podkladů pro vydání rozhodnutí sám zhojit a za účelem dosažení tohoto cíle navrhoval konkrétní varianty řešení a tyto se snažil realizovat. Namísto toho se Správní orgán snažil řízení ukončit, a to vždy v neprospěch stavebníka. Je tedy zcela evidentní, že ani v případně vydání Usnesení II nebyla beze zbytku dodržena procesní minima obsažená v § 36 odst. 3 správního řádu. Proto i Usnesení II, stejně jako Usnesení I, bylo vydáno jako výsledek postupu, který zásadním způsobem poškozoval základní práva stavebníka jako účastníka správního řízení. Stavebník je tedy přesvědčen, že i v případě Usnesení II jsou na základě tohoto pochybení Správního orgánu jednoznačně dány důvody pro to, aby odvolací správní orgán Usnesení II zrušil a vrátil zpět Správnímu orgánu k novému projednání, pokud se jej nerozhodne sám změnit, a zajistit tak objektivní a úplné dodržování všech procesních práv stavebníka jako účastníka řízení.**

d) Další procesní pochybení Správního orgánu

- 40 Nad rámec výše uvedeného je třeba podotknout, že za situace, kdy správní orgán zahájí věcné posuzování záměru stavby, včetně stavby vodního díla, a shledá, že nebyly doloženy veškeré potřebné dokumenty a žádost trpí vadami, které žadatel neodstranil, nelze postupovat cestou ukončení řízení na základě procesního rozhodnutí v podobě usnesení o zastavení řízení. Dle právního názoru č. 19 Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru stavebního úřadu, ze dne 7. 10. 2014, které vychází z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2014 č.j. 57 A 49/2013-

91, a lze jej vztáhnout i na předmětný případ, platí, že: „Zastavením stavebního řízení odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu dochází k procesnímu skončení věci, aniž by se správní orgán žádosti věcně zabýval, tj. zejména posuzoval, zda zde jsou či nejsou splněny všechny podmínky pro vydání stavebního povolení. Podmínkami pro postup podle uvedeného ustanovení je existence podstatné vady žádosti, která brání jejímu věcnému projednání, a současně její neodstranění v určené lhůtě. ... Přistoupí-li stavební úřad k přezkoumání podané žádosti a přípojených podkladů z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a k ověření v ustanovení § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona uvedených skutečností, přistupuje k věcnému projednání žádosti. Výsledkem tohoto přezkoumání a ověření pak nemůže být nic jiného než vyhovění žádosti nebo její zamítnutí.“ S otázkou formy rozhodnutí o ukončení správního řízení jsou pak velmi těsně spojeny konkrétní právní důsledky. Zejména pak možnost uplatnit opravné prostředky. Jak řádné, tak mimořádné. Např. obnova řízení se vztahuje právě jen k rozhodnutí meritornímu, „rozhodnutí ve věci.“ Správní orgán tedy v důsledku svého zcela chybného procesního postupu v podobě vydání Usnesení II docílil stavu, kdy by byl stavebník zkrácen na svých zákonných právech. V případě Usnesení I se dopustil stejného pochybení, na které stavebník poukázal již v rámci odvolání proti Usnesení I. Toto je jasným dokladem, že Správní orgán setrval, periodicky opakuje stejná procesní pochybení, aniž by je jakkoli korigoval. Jak z Usnesení I, tak i z Usnesení II je navíc zřejmé, že žádost byla věcně, tedy po stránce obsahové posuzována. Procesní rozhodnutí v podobě zastavení řízení tedy nemůže být správným procesním postupem ani z hlediska již v průběhu řízení realizovaných faktických kroků Správního orgánu, neboť ve věci bylo na místě rozhodnutí meritorní povahy.

III.

ZJEVNÉ NEDOSTATKY PODKLADŮ PRO VYDÁNÍ USNESENÍ I A USNESENÍ II

- 41 Na faktické věcné nedostatky v podkladech pro vydání rozhodnutí v rámci obnoveného povolovacího řízení ke Stavbě stavebník poukazoval již v odvolání proti Usnesení I. Na základě podaného odvolání Správní orgán sám uznal zásadní vadnost svého postupu a Usnesení I zrušil postupem dle § 87 správního řádu. Věcné vady v podkladech pro vydání Usnesení proto nebyly nijak řešeny. Stále přetrvávají. Odvolací správní orgán o nich nemá povědomí. Proto stavebníkovi nezbývá než na ně poukázat i v rámci tohoto odvolání proti Usnesení II, upozornit na ně a požádat odvolací správní orgán, aby prostřednictvím svého procesního postupu pomohl stavebníkovi docílit odstranění a nápravy těchto vad, nedostatků a nepřesností.
- a) **Závazné stanovisko orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna**
- 42 Pro vydání Usnesení I a Usnesení II bylo dle Správního orgánu rozhodné závazné stanovisko orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna ze dne 14. 10. 2022, č.j. OV/2912/22-9/BN. S ohledem na jeho negativní závěr, byť zcela nesprávný a zavádějící, se Správní orgán snažil opakovane a v co možná nejkratší době obnovené povolovací řízení ukončit v neprospěch stavebníka. Stavebník měl možnost se s jeho obsahem seznámit až po vydání Usnesení I, neboť mu bylo doručeno spolu s Usnesením I. Po seznámení s jeho překvapivým obsahem stavebník orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna kontaktoval a realizoval kroky k odstranění uváděných věcných nesprávností závazného stanoviska. Tyto kroky byly podrobně popsány výše.
- 43 Zmiňované závazné stanovisko ze dne 14. 10. 2022 se vyjadřuje k aktualizované projektové dokumentaci Stavby a uvádí, že podmínka stanovená orgánem památkové péče při Magistrátu

města Kladna v koordinovaném závazném stanovisku ke Stavbě v podobě „*vypracování nové nebo doplnění stávající projektové dokumentace o řešení bezpečného odtoku ze suché retenční nádrže s ohledem na nemovitou kulturní památku na pozemku p.č. 99 v k.ú. Saky*.“ nebyla splněna. Není nicméně vůbec zřejmé, na základě kterých konkrétních úvah byl tento závěr dovozen. Stejně tak není zřejmé, zda orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna měl k dispozici kompletní projektovou dokumentaci Stavby, včetně příloh, a to v aktualizované verzi. S ohledem na průběh schůzky s orgánem památkové péče při Magistrátu města Kladna a NPÚ stavebník vyrozuměl, že patrně nikoli. S ohledem na způsob vedení spisové dokumentace Správním orgánem by toto ostatně nebylo nijak překvapivé.

44 V odůvodnění závazného stanoviska krom detailního popisu kulturní památky orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna cituje pouze stanovisko NPÚ ze dne 11.8.2022, které je zjevně excesivní. Působí jako zcela odtržené od reality – jako by orgán památkové péče aktualizovanou projektovou dokumentaci Stavby buď ani neviděl, nebo jí nerozuměl. Jeho závěry jsou zcela mylné, neboť:

- není zřejmé, na základě, kterých konkrétních podkladů NPÚ vyvodil své závěry o bezprostředním ohrožení památkové chráněné usedlosti. Empiricky ověřitelné úvahy a data zcela chybí;
- NPÚ se vyjadřuje k vodoprávním poměrům v dané lokalitě, potažmo obci, aniž by k tomu měl potřebnou odbornou kvalifikaci; referent, který vypracoval stanovisko NPÚ, vystudoval etnologii na filozofické fakultě. V jeho případě chybí jakákoli odborná kvalifikace v oblasti projektování či realizace ať už staveb, či konkrétně vodních děl, případně hydrologie zcela absentuje. Konstatování, že by se voda v případě přívalových dešťů kumulovala na návsi, je zcela nepodložené a nutno jej označit jako pouhou fabulaci;
- nepodložená a zcela spekulativní jsou i tvrzení o povrchovém odtoku vody přes pozemek p.č. 414/2 v k.ú. Saky, ohrožující areál památkově chráněného objektu. Tato tvrzení byla na základě výpočtů obsažených v aktualizované projektové dokumentaci Stavby přesnými výpočty vyvrácena;
- referenti orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna i NPÚ opomněli či úmyslně ignorovali fakt, že součástí Stavby (protipovodňového opatření) je spolu se suchou retenční nádrží také obnova a zkapacitnění dešťové kanalizace. Tato část Stavby již byla dokončena a je plně funkční. Nová kanalizace nahradila tu původní, místy degradovanou a nekapacitní. V případě extrémních přívalových dešťů tak současná kanalizace převádí vodu přes obec do místního recipientu. Tudíž zatopení návsi v důsledku realizace protipovodňového opatření nehrozí. Dokonce je zcela vyloučeno;
- uvádí tvrzení o „*protipovodňovém valu*“, v důsledku kterého údajně vznikl jakýsi odtokový koridor pro průtok dešťové vody přímo směrem na památkově chráněný areál a opět dále na návěs. Tyto úvahy jsou zcela zcestné. Předně se nejedná o „*protipovodňový val*“, ale o „*protierožňivé opatření (PEO)*“, které je součástí obnovy (nikoli zastavění) historické polní cesty. Voda z úvozové polní cesty historicky vždy odcházela údolnicí do dešťové kanalizace pod silnicí, vybudované ve 30. letech 20. století, tedy podél ohradní zdi areálu, v jehož centru se nachází nemovitost v k.ú. Saky p.č. st. 99. Toto je uvedeno v obecních pramenech a vyplývá také z vyprávění pamětníků. Realizací protipovodňových opatření odchází voda do suché retenční nádrže, kde je zadržena,

vsakována. Jak jasně dokládá i projektová dokumentace Stavby, celý projekt Stavby vychází z historických zkušeností pamětníků a je zaměřen na optimalizaci odtokových poměrů v obci. Nutno naopak poznamenat, že historický stav, který vznikl po zaorání úvozové cesty (v 70. letech 20. století), byl stavem, který ohrožoval celou obec. K optimalizaci odtokových poměrů v obci je schopen se kvalifikovaně vyjadřovat spíše projektant Stavby z renomované společnosti specializující se na vodní díla než NPÚ, který pro dovození zcela zásadních a závažných závěrů není po stránce odborné kompetentní. Jeho závěry se tak pohybují pouze ve sféře domněnek a fabulací;

- rozporné je i konstatování NPÚ, který na jednu stranu uvádí, že v případě památkově chráněné usedlosti lze údajně důvodně předpokládat mělké založení stavby, které je u obdobných objektů údajně běžným jevem. Pro toto konstatování sice nebyly doloženy žádné empiricky ověřitelné podklady, s ohledem na historické konsekvence a kontext jej však není třeba rozporovat. NPÚ nicméně prokazatelně nedisponuje odpovídající odbornou kvalifikací v oblasti pozemního stavitelství, nezbytnou pro hodnověrná konstatování ohledně projevů dané stavby, včetně její statiky, za konkrétních podmínek. Na druhou stranu NPÚ hned o několik vět dále přiznává, že usedlost byla kompletně rekonstruována. Tak, že došlo ke změně jejího funkčního využití k obytným účelům. Podstata využití usedlosti se tedy v důsledku celé série stavebních úprav, které změnila určení nemovitosti, zcela změnila. Když nemovitost byla kompletně přebudována, působí tak závěr o jejím téměř zásadním historickém významu nepřesvědčivě. Alarmující konstatování o hrozbě celkové destrukce nemovitosti pak v kontextu uvedeného působí spíše úsměvně. Zejména když orgán NPÚ nemá povědomí a ani nemůže kvalifikovaně předvídat chování konkrétní stavby. Která navíc prošla kompletní rekonstrukcí;
- stejně tak jako poměrně bujně fantazírování, že Stavba vybudována na základě projektové dokumentace předložené společností, která se v celorepublikovém měřítku řadí k předním odborníkům v oblasti projekce vodních děl, je v „*bezprostředním ohrožení*“ a že „*dokončením výstavby suché retenční nádrže podle revidované předložené projektové dokumentace by došlo k trvalému ohrožení památkově chráněného areálu celorepublikového významu, které může vést až k jeho fyzickému zániku*“, je pouhým fantazírováním a působí komicky. Tím spíš, že Stavba i ve stavu, kdy ke kompletní finalizaci zbývá odstranit vady a nedodělky a realizovat související dokončovací práce, řádně plní svůj účel, aniž by docházelo k jakémukoli poškození či komplikacím. Stejně tak proto, že NPÚ, který k podobným soudům, které hraničí s poškozováním dobrého jména projektanta Stavby, nemá odpovídající odbornou kvalifikaci. Zmíněné soudy tak jsou otevřeným, zcela neodůvodněným a nepodloženým poškozováním jak projektanta Stavby, tak i stavebníka.

- 45 Jak bylo názorně demonstrováno prostřednictvím výše uvedených argumentů, které nicméně představují pouze zlomek skutečností vyvracejících nepřipadná konstatování NPÚ, **katastrofické závěry poukazující na údajnou likvidaci usedlosti Saky č.p. 2 v důsledku realizace Stavby, formulované NPÚ, jsou nesprávné, nedůvodné, zcestné a zavádějící. Absurdita těchto závěrů vyplývá i ze skutečnosti, že se daná lokalita potýká s poklesem, resp. snížením vydatnosti podzemních vod, jak vyplývá z připojeného odborného vyjádření.**

Důkaz: *odborným posouzením příčin snížení vydatnosti pramene podzemní vody v domě č.p. 7 (Příloha č. 21)*

46 Fantazijní a excesivní závěry NPÚ nebyly Správním orgánem hodnoceny kriticky, ačkoliv Správní orgán měl možnost, resp. i povinnost, se k věci vyjádřit a postup při vydání závazného stanoviska dále řešit. Tím spíš, když ve věci proběhlo několik ohledání na místě Stavby, mimo jiné i za účasti Správního orgánu, během kterých nebylo možné konstatovat žádná pochybení či ani sebemenší ohrožení ani nemovitosti Saky č.p. 2, ani sousedních nemovitostí. Ze strany Správního orgánu došlo jen k mechanickému převzetí závěrů orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, založených na vyjádření NPÚ, s jasným cílem v podobě zamezení dalšímu postupu při dokončení Stavby a co nejrychlejšího ukončení v neprospěch stavebníka.

b) Dodatek č. 1 ke znaleckému posudku

47 V případě dodatku č. 1 ke znaleckému posudku, v první řadě je mimo již výše uvedeného nutno podotknout, že i tento dodatek jasně konstatuje již v rekapitulaci původních tezí, že je nezbytné stavbu dokončit, konkrétně minimálně doděláním bezpečnostního přelivu dle projektové dokumentace, úpravou koryta pod suchou nádrží, doplněním vývařistiště a opevněním nátoky. Je tedy zcela paradoxní, že v oblasti hydrologie a výstavby vodních děl zcela nekvalifikovaný NPÚ tvrdí údajné bezprostřední ohrožení nemovité kulturní památky Saky č.p. 2 v důsledku existence Stavby. Naproti tomu specializovaný odborník v oblasti vodních děl se opakovaně vyslovuje ve prospěch dokončení a celkovou finalizaci Stavby.

48 Znalec tak konstatuje zcela jasně to, co v průběhu řízení uváděl stavebník, tedy nutnost provést bezodkladně zabezpečovací a dokončovací práce Stavby a Stavbu finalizovat.

49 Všemi výše uvedenými skutečnostmi Správní orgán disponoval od počátku obnoveného povoleního řízení. Namísto aby činil aktivní kroky k odstranění rozporu v nekvalifikovaných závěrech NPÚ v neprospěch opakovaného povolení Stavby a opakovanými konstatováními odborníka z oblasti projekce a výstavby vodních děl, které jasně a konstantě uváděly nutnost finalizace Stavby, těmito informacemi se nezabýval a nesnažil se rozpory nijak odstranit. Svým jednáním pouze přitakal názoru NPÚ, byť nekvalifikovanému. Takový postup a závěr byl pro Správní orgán jednodušší a představoval méně práce.

50 Správní orgán projevil zjevnou, neodůvodněnou neochotu objektivně posuzovat obnovené povoleního řízení i přesto, že to byl právě Správní orgán, který vydal původní Stavební povolení. Dle něj následně stavebník v dobré víře postupoval. Správní orgán tak bude odpovídat za škodu případně stavebníkovi způsobenou nesprávným úředním postupem, pokud nyní Správní orgán postupuje účelově tak, aby dokončovací práce zmařil a celý projekt ukončil. Správní orgán tyto poznatky, souvislosti a konsekvence ve svém postupu nijak nerefletoval a neumožnil stavebníkovi práce dokončit.

51 Správní orgán je vázán principy dobré správy, základními zásadami činnosti správních orgánů ve smyslu správního řádu, dále také zásadou ochrany práv nabytých v dobré víře. Aktuální postup Správního orgánu je i v kontextu závěrů dodatků č. 1 ke znaleckému posudku o nezbytnosti dokončení prací neakceptovatelný.

52 Navzdory primárnímu vyznění jak znaleckého posudku, tak i jeho dodatku č. 1, jasně hovořícímu ve prospěch dokončení Stavby, je v řadě závěrů dodatek č. 1 ke znaleckému posudku věcně nesprávný či vnitřně rozporný. Zejména je možno uvést následující body.

Z hlediska důležitosti se stavebník nejprve vyjadřuje k odpovědím na otázky, položené při zadání zpracování dodatku č. 1 ke znaleckému posudku (a související úvahy znalce), a následně též k rekapitulaci závěrů původního znaleckého posudku č. 005/01/2021 a dalším podrobnostem obsaženým v dodatku.

- i. Nejprve je nutno se obecně pozastavit nad odpovědí znalce na otázku č. 1 v kapitole 6., kdy znalec sděluje: „*Projektová dokumentace (IV) neřeší obecné požadavky na výstavbu v dostatečné míře. Ano, projektová dokumentace je zpracovávána dle přílohy č. 12 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb*“.

Znalec se zde zcela obecně, ale velmi negativně, vyjadřuje o neřešení obecných požadavků na výstavbu. Přitom ovšem neuvádí jak, v jakém rozsahu a nakolik toto domnělé pochybení brání realizaci Stavby. V této souvislosti je nutno odkázat na § 2 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon), který poskytuje následující definici: „*Obecnými požadavky na výstavbu se rozumí obecné požadavky na využívání území, technické požadavky na stavby a obecné technické požadavky, zabezpečení bezbariérového užívání staveb, které jsou stanoveny prováděcími právními předpisy*“. **Bez jakékoliv konkretizace nelze přijmout tezi, že údajné neřešení obecných požadavků má vést k zastavení řízení a snad i následnému odstranění Stavby. Znalec neuvádí konkrétní závazné požadavky, které měly být porušeny.**

- ii. Obdobně nesprávná je odpověď na otázku 2. v kapitole 6. dodatku, pokud znalec odkazuje na *chyby, nepřesnosti, nedostatky*. **Jediné nedostatky projektové dokumentace PD 2/2022 jsou formálního charakteru (viz dále) a nemají vliv na technické řešení či proveditelnost Stavby. Stavba je ostatně již z velké části realizována, a především je v terénu funkční a plní zamýšlený účel. Závěry znalce jsou nedůvodné.**

V odpovědi na otázku 3. znalec zavádějícím způsobem uvádí, že projektová dokumentace neřeší, na jakou srážku je plánováno území pod suchou nádrží ochránit. Dle znalce v části D.1.3. „*Hydrotechnické posouzení*“ technické zprávy je uvedeno, že nádrž bude transformovat průtoky s vysokou četností opakování, ale malou intenzitou, a znalec se domnívá, že nádrž je navržena na ochranu území Q5, přestože to není ve zprávě uvedeno. **Dle znalce jsou hydrotechnické výpočty SO 01 správné a kontrolovatelné.** V rámci odpovědi nelze souhlasit se závěrem, že Stavba je navržena pouze na bezpečné převedení povodně při průtoku Q5. **Vodní dílo je navrženo na bezpečné převedení průtoku Q100. Suchá nádrž je opatřena bezpečnostním přelivem, který je kapacitní na Q100 a zajistí bezpečné převedení tohoto průtoku. Kapacita spodní výpusti je cíleně nižší než Q100, tak aby mohl být využit transformační účinek retenčního prostoru. To je v projektové dokumentaci rovněž uvedeno, znalec však učinil závěr rozporný, bez jakéhokoliv relevantního zdůvodnění.**

- iii. Pokud jde o odpověď na otázku č. 4., tedy to, zda je součástí dokumentace posouzení, zda dojde realizací k ohrožení objektu Saky č.p. 2, která je negativní, je nutno s tímto závěrem znalce důrazně nesouhlasit.

Konstrukce zdi je patrná z příčných řezů uvedených na str. 19 části D.1.1., kapitole D.1.3. Umístění příčných řezů je pak patrné ze situace na straně 15 téže části D.1.1., kde lze rovněž možné vyčíst umístění nemovitosti vzhledem ke korytu.

Transformace povodňových průtoků a vliv na odtokové poměry je uveden v projektové dokumentaci PD 2/2022. Stavba nezhorší odtokové poměry v okolí nemovitosti Saky č.p. 2.

Před realizací Stavby bylo zatopení zdi obdobné, resp. zcela srovnatelné – viz výpočty PD 2/2022, kapitola D.1.3., tabulka 5. V místě zdi (výpočtový profil PF3 a PD4) je změna hladiny při Q100 téměř nulová. Při menších průtocích Q5 a Q10 dokonce dojde ke snížení hladiny díky vlivu nádrže.

Navíc bylo jasně prokázáno, že nemovitost v k.ú. Saky p.č. st. 99 není ohrožena Stavbou. Nemovitost (resp. ohradní zeď uzavřeného areálu, v němž se nemovitost v k.ú. Saky p.č. st. 99 nachází), vždy byla a je ohrožena hydrologickou situací v lokalitě.

Znalec toto ve svém dodatku nijak nerefletoval, celkovou situaci opět ignoruje a v posudku hydrologickou situaci objektivně neřeší. Stavba situaci v lokalitě a míru ohrožení památky objektivně zlepšila oproti stavu předchozímu. Proč není v posudku uveden tento závěr, který je jasně ověřitelný, není zřejmé.

- iv. V části 1.2.1 dodatku je v rámci rekapitulace závěrů původního posudku konstatováno, že chybí hydrotechnické výpočty v PD. Nicméně, tyto výpočty byly doplněny v únoru 2022 jako součást upravené projektové dokumentace, rekapitulace působí zavádějícím způsobem.
- v. V odpovědi na původní otázku 2. (posouzení, zda bude ohrožena nemovitost v k.ú. Saky p.č. st. 99 pod výustí) znalec rekapituluje: „Ano, bude ohrožena, ale jen při extrémních hydrologických stavech. Stavbou SO 01 suché nádrže dojde k jisté transformaci povodňových vln, zejména pro povodňové vlny s kratší dobou opakování (1-20 let). (...) zeď podél levého břehu koryta bude zatopena o výšce cca. 30 cm“.

S tímto závěrem nicméně nelze na první pohled souhlasit, a to nejen po doplnění projektové dokumentace na základě PD 2/2022. Nemovitost p.č. st. 99 není ohrožena Stavbou a být nemůže, jak bylo již výše zmíněno. Nemovitost vždy byla a je ohrožena hydrologickou situací v lokalitě, kdy míra ohrožení se Stavbou nemění. Znalec účelově opomíjí, že nemovitost byla ohrožena před realizací Stavby, na Stavbě zcela nezávisle. Transformace povodňových průtoků a vliv na odtokové poměry jsou pak uvedeny v projektové dokumentaci, resp. doplnění z února 2022. Je prokázáno, že Stavba nezhorší odtokové poměry v okolí uvedené nemovitosti p.č. st. 99.

Před realizací Stavby bylo zatopení zdi obdobné, resp. zcela srovnatelné. V doplněné dokumentaci PD 2/2022 jsou navíc nyní obsaženy potřebné výpočty – viz kapitola D.1.3. tabulka 5. V místě zdi (výpočtový profil PF3 a PD4) je změna hladiny při Q100 téměř nulová. Při menších průtocích Q5 a Q10 dokonce dojde ke snížení hladiny díky vlivu nádrže.

Znalec tyto aspekty z neznámých důvodu ignoruje i v rámci dodatku č. 1 a **Správní orgán následně neumožnil stavebníkovi ani reagovat a na tyto nesprávnosti upozornit, a řízení ihned zastavil, a to opakovaně. Prostřednictvím Usnesení I a také Usnesení II. Když se stavebník snažil znalce kontaktovat a uvedené nejasnosti a nepřesnosti s ním probrat a odstranit, nebylo mu toto umožněno. Celý proces se jeví účelově tak, aby záměr stavebníka byl za každou cenu zmařen.**

- vi. Zcela zarážející je pak i nadále rekapitulace odpovědi znalce na otázku 3. původního zadání posudku, tedy, zda se Stavba významně odchýlila od schválené projektové dokumentace.

Znalec upozorňuje, že se Stavba odchýlila, protože není dokončeno vývařiště, kamenný zához a zpevněný břeh. Tyto nedostatky jsou nicméně dány výlučně tím, že stavebník Stavbu není oprávněn nyní dokončit!

- vii. Pokud následně **znalec v rekapitulaci odpovědi na otázku 4. uvádí, že je třeba Stavbu dokončit, s tímto závěrem se stavebník, jak již bylo uvedeno, ztotožňuje.** Pokud nicméně znalec v odpovědi na tuto otázku dále konstatuje, že je nutno koryto hydraulicky posoudit kvůli namáhání břehů a doplnit vývařiště, je třeba uvést, že v projektové dokumentaci PD 2/2022 byla posouzena stávající i návrhová rychlost proudění v trase odtoku z nádrže. K tomu viz tabulka 6 kap. D.1.3. Ve všech výpočtových profilech je rychlost proudění při původním i navrženém stavu do hodnoty 2,21 m/s. Odlehčovací a suchá koryta tohoto typu se opevňují zatravněním dle TNV 75 2415. Při krátkodobém působení proudící vody nedojde k poškození povrchu. Toto je potvrzeno ostatně i dodatkem č. 1 znaleckého posudku na str. 7.

V projektové dokumentaci PD 2/2022 bylo rovněž doplněno hydrotechnické posouzení vývařiště s tím, že návrh vyhovuje v původním rozsahu – viz kapitola D.1.3.

- viii. V části 3. dodatku č. 1 znaleckého posudku znalec ve shodě se závěrečnými odpověďmi rovněž povšechně konstatuje, že projektová dokumentace obsahuje řadu chyb a nepřesností. Jak bylo ovšem již uvedeno, nelze s tímto obecným závěrem souhlasit. V projektové dokumentaci je sice několik málo formálních chyb. Ty ovšem nemají vliv na technické řešení stavby. **Veškeré údaje jsou v rámci projektové dokumentace ověřitelné a dohledatelné, což uvádí i samotný dodatek k posudku znalce ve své odpovědi na otázku č. 2, kde se uvádí, že projektová dokumentace je přezkoumatelná a kontrolovatelná.**

Nelze souhlasit se závěrem, že Stavba je navržena pouze na bezpečné převedení povodně při průtoku Q5. Vodní dílo je navrženo na bezpečné převedení průtoku Q100. Suchá nádrž je opatřena bezpečnostním přelivem, který je kapacitní na Q100 a zajistí bezpečné převedení tohoto průtoku. Kapacita spodní výpusti je cíleně nižší než Q100, tak aby mohl být využit transformační účinek retenčního prostoru. To je v projektové dokumentaci rovněž uvedeno, znalec však učinil závěr rozporný, bez jakéhokoli relevantního zdůvodnění.

V projektové dokumentaci pak není explicitně uveden způsob využití zátopy nádrže, využití vyplývá z navrženého zatravnění. Způsob hospodaření a údržby jsou, resp. budou obsahem Manipulačního a provozního řádu vodního díla, který nebyl, vzhledem k pozastavení stavebních prací, zatím zpracován.

- ix. Dále je nutno odmítnout též objektivně nesprávné závěry znalce v části 4. dodatku č. 1 ke znaleckému posudku ohledně rozporů v nové projektové dokumentaci. Pokud znalec uvádí nesrovnalosti ve výkresech, resp. v označení jednotlivých příloh a názvu zpráv, a dále též výkresy v jiném měřítku, než je uvedeno v seznamu příloh, není zřejmé, proč znalec tyto nesprávné závěry činí.

Členění projektové dokumentace je provedeno dle vyhlášky č. 499/2006 Sb. Uváděné části D.1.1., D.1.2., atd. jsou ve skutečnosti čísla kapitol v rámci právy, nikoliv čísla částí PD nebo jejích příloh. PD neobsahuje zmiňovanou výkresovou část D.2, ale výkresové části D.1.2 a D.2.2. Číslování výkresů je správně.

Chybně uvedené měřítko v seznamu příloh u 3 výkresů z celkových 28 výkresů nemá vliv na technické řešení Stavby.

- x. Pokud znalec jako další nedostatek uvádí, že v textové části projektové dokumentace je pro sklon vzdušného líce uvedena hodnota 1:4, nicméně ve výkresové části dokumentace se vyskytují různé hodnoty, nelze s tímto souhlasit.

Hodnota sklonu vzdušného líce uvedená v textové části je správně. Jedná se o převažující jednotný sklon hráze. Uváděná nesrovnalost sklonů není chybou, ale je dána tím, že v dílčích pracovních řezech bylo nutné navázat vzdušný líc hráze na stávající okolní terén v přirozeném sklonu. Pokud znalec činí tento objektivně nesprávný závěr, není zřejmé, jak detailně se tedy dokumentací zabýval.

Stejně tak sklon spodní výpusti je jasně dán. Pokud znalec zmiňuje údaj 4,0 % a 3,4 %, pak je zjevné, že se v jednom případě jedná o překlep. Všude je uveden údaj správně.

Parametry sklonu skluzu, které znalec uvádí, že nejsou nikde uvedeny, jsou definovány ve výkresové části na základě výškových a šířkových kvót.

Kóta bezpečnostního přelivu je dána v hodnotě 271,40 m n.m., správnost údaje je jasně ověřitelná rovněž z výkresové části dokumentace.

Pokud znalec jako nedostatek uvádí řešení nátoky vody do suché nádrže v nové trase podél SO 03 bez opevnění břehu, toto nemá vliv na bezpečnost ani funkčnost Stavby. Jedná se o povolený parametr.

Když pak znalec dále uvádí, že kapacita spodní výpusti není vztažena ke konkrétní úrovni hladiny, je nutno kontrolovat, že kapacita 1,2 m³/s je uváděná jako maximální a nejedná se o nedostatek

Když následně znalec podotýká, že hydrotechnické posouzení je v části D.1.3., ale projektovou dokumentací je odkazováno na různých místech na část D.1.1., pak je nutno uvést, že odkaz je správně. Hydrotechnické posouzení je součástí přílohy D.1.1. Technická zpráva SO 01, SO 03, SO 04. D.1.3. je pouze kapitolou této přílohy. I z tohoto je zjevná snaha znalce dovést pochybení za každou cenu.

Znalec pak dále podotýká, že z dokumentace není jasné, zda dojde k ohrožení levobřežní zdi při vyšších průtocích, jelikož zde není vyznačena její konstrukce. Konstrukce zdi je ovšem patrná z příčných řezů uvedených na str. 19 části D.1.1. kapitole D.1.3. Umístění příčných řezů je pak patrné ze situace na straně 15 téže části D.1.1., kde lze rovněž možné vyčíst umístění nemovitosti vzhledem ke korytu.

Znalec také objektivně nesprávně uvádí, že vývařiště je navrženo v části D.1.3. hloubky 30 cm, ovšem v části D.1.2. je navržen těžký kamenný zához a část A a B nezmiňují vývařiště správně. Proti tomuto závěru je nutno se důrazně ohradit. V dokumentaci není uvedeno, že odtok z nádrže je řešen bez vývaru. Vývar tvoří v textu zmíněná rovnánina. Vývar je rovněž detailně zakreslen ve výkresové části. Návrh vývaru nelze zpochybnit.

Pokud pak znalec konstatuje, že srážkoodkotová studie není součástí, pak je nutno kontrolovat, že studie je již součástí spisu (E. dokladová část).

- 53 Z výše uvedených bodů je tak zřejmé, že znalec na jednu stranu potvrzuje nezbytnost dokončení Stavby. Zároveň ovšem znalec shledává vady projektové dokumentace PD 2/2022, které je možno vyvrátit (viz výše), a které nekorespondují se skutečným obsahem této dokumentace a ignorují veškerá relevantní vysvětlení a doplněné body. Stavebníkovi nebyla dána možnost znalce na nesprávné závěry o nedostatecích upozornit. Správní orgán stavebníkovi neumožnil žádnou komunikaci se znalcem. Řízení bylo opakovaně zastaveno.
- 54 Správní orgán nadto zcela ignoroval skutečné závěry znalce v celé jejich šíři, a sice konkrétně závěr, že Stavbu je třeba dokončit a že doplnění výpočty a náležitosti jsou správné a kontrolovatelné. Správní orgán účelově a vytrženě převzal výhradně závěr, že: „*předložená a k výzvě doplněná projektová dokumentace (z února 2022) neřeší v dostatečné míře obecné požadavky na výstavbu a že proveditelnost navrženého řešení není dostatečně ověřena, protože projektová dokumentace stavebního objektu SO 01 stále obsahuje chyby, nepřesnosti a nedostatky*“. Tyto dílčí poznatky znalce však byly vyvráceny výše (a nadto nejsou nijak konkretizovány ani znalcem), a zároveň Správní orgán zcela ignoroval nosné závěry, že doplněná PD 2/2022 obsahuje správné a ověřitelné výpočty, a že Stavbu je třeba dokončit.
- 55 Správní orgán pak, na místo toho, aby umožnil stavebníkovi seznámit se s dodatkem č. 1 ke znaleckému posudku, vydal Usnesení I, kterým tendenčně a v rozporu se skutečností a panujícími podmínkami zastavil řízení. Následné pokusy o komunikaci stavebníka se znalcem po zrušení evidentně vadného Usnesení I, které představuje zjevný exces blížký nicotnosti, kdy toto uznal i sám Správní orgán svým dalším postupem dle § 87 správního řádu, byly Správním orgánem zcela zakázány. Stavebník tak neměl možnost celou situaci jakkoli řešit. V krátkém sledu pak bylo vydáno Usnesení II. Stavebník tak má možnost upozornit na nedostatky ve věcném posouzení předmětu obnoveného povolenacího řízení až nyní.
- 56 Na tomto místě si **stavebník dovoluje učinit návrh, aby případně odvolací orgán zajistil vlastní posudek, který objektivně vyhodnotí projektovou dokumentaci, resp. doplnění PD 2/2022 na odborné bázi.**

c) Souhrnně

- 57 Formální a obsahová stránka závazného stanoviska orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna ze dne 14. 10. 2022, č.j. OV/2912/22-9/BN, z níž nebylo zřejmé, jaké jsou konkrétní podklady pro tak kategorické, striktní závěry pro nepřipustnost, dokonce škodlivost Stavby, tak stojí v ostrém kontrastu s vyzněním znaleckého posudku č. 005/01/2021 (ve znění dodatku), který naproti tomu jasně akcentoval nutnost dokončení Stavby. Závazné stanovisko orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna tak obsahuje nijak neopodstatněné, nedůvodné závěry o tom, že Stavební záměr je nepřipustný. Tyto závěry hodnotí technické a technologické provedení Stavby, které je označováno jako vadné, ačkoli orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna ani NPÚ nemají v oblasti hydrologie, hydrogeologie či projektování a provádění vodních staveb potřebnou odbornou způsobilost. Nutno poznamenat, že NPÚ libovolně, místy i svévolně manipuloval s pojmy. Orgán památkové péče při Magistrátu města Kladna pak jeho konstatování mechanicky a nekriticky přejal. Např. Stavba neobsahuje žádný „*protipovodňový val*“, který je zmíněn na str. 3 závazného stanoviska, nýbrž se jedná o „*protierozní opatření (PEO)*“. Naproti tomu **pro obdobná hodnocení odborně kompetentní znalec projektovou dokumentaci Stavby ani**

Stavbu samotnou neshledával nijak škodlivou, neboť vyznění dodatku č. 1 ke znaleckému posudku není v tomto smyslu jakkoliv negativní. Uvedený rozpor měl Správní orgán přimět k tomu, aby závazné stanovisko orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, založené na zcela zcestném stanovisku NPÚ pečlivě posoudil.

- 58 Posouzení závazného stanoviska správním orgánem, který ve věci rozhoduje, je přitom jeho povinností, jak vyplývá z judikatury: „*Správní orgán, který řízení vede, musí závazné stanovisko vydané podle § 149 správního řádu z roku 2004 posoudit. Posouzení přitom nepodléhá odborná stránka stanoviska ve smyslu její správnosti (to by popíralo samotný smysl závazných stanovisek). Správní orgán, který řízení vede, je však oprávněn (a povinen) zabývat se úplností, určitostí a srozumitelností závazného stanoviska, jakož i tím, zda se správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska nedopustil zjevného skutkového nebo právního pochybení. Není-li závazné stanovisko v tomto ohledu v souladu s právními předpisy, nelze žádost bez dalšího podle § 149 odst. 3 správního řádu z roku 2004 zamítnout.*“ (rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2014, č. j. 30 A 57/2012-84).
- 59 Správní orgán proto byl povinen učinit kroky směrem ke zhojení vad závazného stanoviska orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, založeného na konstatování NPÚ, které nepodloženě a neodůvodněně hodnotilo skutečnosti mimo oblast odbornosti tohoto orgánu, a řádnému posouzení Stavebního záměru. Obzvláště za situace, kdy vyjádření odborně plně kompetentního znalce uvedené v dodatku č. 1 ke znaleckému posudku, doporučovalo realizaci a dokončení Stavby. Bylo zde na místě vrátit závazné stanovisko orgánu památkové péče tomuto dotčenému orgánu k doplnění a objasnění. Namísto toho však Správní orgán zůstal zcela pasivní. Celé řízení chtěl co nejdříve ukončit v neprospěch stavebníka (neboť oponovat hybateli všech procesů, Mgr. Bláhovi, si netroufal), aby se řízením již nemusel zabývat. Stavebníkovi neumožnil žádnou procesní obranu. Krom dotčení základního procesního práva stavebníka seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí v případě Usnesení I a možnosti vyjádřit se k nim v případě Usnesení II, zakotvenými v § 36 odst. 3 správního řádu, že dopustil i dalšího pochybení, když zcela rezignoval na spravedlivé, úplné a celkově řádné zjištění skutkového stavu a posouzení Stavby dotčeným orgánem.

IV.

PORUŠENÍ ZÁKLADNÍCH ZÁSAD ČINNOSTI SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ VE SMYSLU § 2 A NÁSL. SPRÁVNÍHO ŘÁDU

- 60 Stavebník rovněž apeluje na nutnost dodržování základních zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 2 a násl. správního řádu, které je dle § 177 správního řádu třeba aplikovat ve všech případech činnosti orgánů veřejné moci. Obzvláště za velmi složité procesní i věcné situace, kdy průběh celého řízení byl spojen s nestandardními událostmi a momenty. **Stavba, pro kterou bylo jako výsledek řádného a úplného povolovacího procesu vydáno odpovídající povolení, nemohla být dokončena v důsledku překvapivých, vykonstruovaných skutečností a promyšlených, svévolných aktivit třetích osob. Za součinnosti dotčených orgánů, které činily neopodstatněné, nepřipadné a překvapivé závěry mimo sféru jejich odborné působnosti. Tedy zcela nekvalifikovaně. Správní orgán opakovaně doplňuje spisovou dokumentaci, aniž by účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí dal možnost se s ní seznámit a poskytnout své plnohodnotné vyjádření. Stave. Dochází k pochybením, kdy stavebník je vyzván k doplnění projektové dokumentace Stavby, avšak chybí přesné**

instrukce, jakým způsobem to má provést. Jakékoli pokusy stavebníka o zajištění upřesnění a konkretizace daných doplnění jsou pak negovány, je jim opakovaně bráněno a nejsou umožněny.

- 61 S ohledem na uvedené je nyní ve zvýšené míře třeba dbát na to, aby Správní orgán i dotčené orgány:
- postupovaly striktně v intencích právních předpisů, tedy dle zásady legality ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu a vyvarovaly se dalšího protiprávního postupu, který prokazatelně nastal jak v případě Usnesení I, tak i Usnesení II;
 - v souladu se zásadou ochrany dobré víry ve smyslu § 2 odst. 3 správního řádu šetřily práva a oprávněné zájmy stavebníka a účastníků řízení, včetně dodržování jejich procesních práv vyplývajících z pozice účastníků řízení a v případě doplnění spisové dokumentace jim dali možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci a plnohodnotně se k nim vyjádřit;
 - dbaly zásady nestrannosti, materiální ekvity a legitimního očekávání, resp. předvídatelnosti rozhodnutí, zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu, kdy obdobné případy bývají posuzovány stejně. Zde je třeba poukázat zejména na fakt, že předchozí povolovací řízení ke Stavbě probíhalo plynule, nebylo spojeno s žádnými komplikacemi ani fabulacemi o skutečnostech spojených se Stavbou či podobnými prvky obstrukčního rázu, se kterými se nyní stavebník potýká;
 - v souladu se zásadou materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný k řádné a úplné posouzení Stavebního záměru. Zejména aby již nedošlo k situaci, kdy bude Správní orgán své rozhodnutí stavět na závěrech dotčených orgánů, které nejsou nijak věcně odůvodněné a překračují rámec jejich odbornosti, kdy se v podstatě jedná o ničím nepodložená konstatování, k nimž stavebník nemá možnost se jakkoli vyjádřit, bránit se vůči nim či zajistit jejich změnu;
 - s odkazem na § 4 správního řádu dbaly primárního určení veřejné správy jako služby veřejnosti, při které je všem subjektům umožněno uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy, včetně práv procesních, v neposlední řadě i procesního práva zakotveného v § 36 odst. 3 správního řádu
 - postupovaly v souladu se zásadou procesní ekonomie ve smyslu § 6 správního řádu, aby tak žadatelům nevznikaly další náklady spojené zejména s:
 - úpravami projektové dokumentace Stavby, které budou stejně vždy vyhodnoceny jako nedostatečné, ať projektant Stavby či stavebník učiní cokoli,
 - dalšími kroky souvisejícími se správním řízením a přidruženými řízeními týkajícími se Stavby, která není žádným způsobem vadná ani nepoškozuje okolí, neboť přestože ji nebylo možné zcela dokončit, plní svoji funkci
 - problematikou dotací, kdy Stavba je spolufinancována z prostředků Evropské unie, a to prostřednictvím Evropských strukturálních a investičních fondů, v rámci Operačního programu Životní prostředí, na základě projektu „Protipovodňové opatření obce Třebichovice – Sakey“, reg. č. projektu CZ.05.1.24/0.0/0.0/17_074/0007046. V důsledku neustálých neodůvodněných obstrukcí stavebník byl nucen opakovaně žádat o prodloužení termínu projektu.

V.

SUMARIZACE

- 62 V předložené věci došlo ze strany Správního orgánu i dotčených orgánů k celé řadě pochybení, zejména pak:

- došlo k dotčení základních procesních práv stavebníka i ostatních účastníků řízení, když Správní orgán doplnil spisovou dokumentaci, ovšem nedal účastníkům řízení možnost se v případě vydání Usnesení I seznámit s poklady pro vydání rozhodnutí a v případě Usnesení II pak poskytnout plnohodnotné vyjádření k těmto podkladům pro vydání rozhodnutí, kterého se domáhalo několik účastníků řízení. Správní orgán pouze opakovaně a překvapivě vydal procesní rozhodnutí, kterým se snažil řízení zastavit, ačkoli již jeho předmět věcně zkoumal a bylo tak na místě meritorní rozhodnutí;
 - navzdory tomu, že Stavba i projektová dokumentace Stavby byly v rámci řízení Správním orgánem posuzovány věcně, Správní orgán rozhodl o na základě Usnesení o zastavení řízení, které v podstatě má efekt meritorního rozhodnutí, ale formálně je pro účastníky řízení spojeno s okleštěním možnosti další procesní obrany, např. obnovy řízení;
 - Usnesení II je stejně jako Usnesení I primárně založeno na negativním rozhodnutí dotčeného orgánu, orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna, založeném na vyjádření NPÚ, který v rámci svého závazného stanoviska překročil svoji odbornost. Jeho pro Stavbu vysoce negativní a zcela nekvalifikovaný závěr je tak postaven na nepřipadných, neodůvodněných a nijak reálně nepodložených soudech, které vzešly z nejasného postupu;
 - naproti tomu z posouzení aktualizované projektové dokumentace Stavby, provedené plně kompetentním soudním znalcem, nehovoří o žádných vadách či nedostacích Stavby, které by znemožňovaly její realizaci. Znalec dokonce výslovně doporučuje dokončení Stavby;
 - Správní orgán nijak nezohlednil zjevnou nepřipadnost, vadnost a excesivní povahu závazného stanoviska orgánu památkové péče při Magistrátu města Kladna i NPÚ, jejichž závěry působí místy až komicky, zejména pak v kontextu konstatování soudního znalce. Ze strany Správního orgánu tak došlo k nedostatečnému, neúplnému a zavádějícímu vyhodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí, které byly zjevně tendenční;
 - celkový postup Správního orgánu je plný procesních pochybení a otazníků. Je patrné, že spisová dokumentace není vedena důsledně ani řádně. Nedochází k předávání informací mezi Správním orgánem a ostatními organizačními složkami Magistrátu města Kladna. Po osobních schůzkách je zpochybňován mandát jednotlivých zástupců ze strany Magistrátu města Kladna Správním orgánem či samotný obsah schůzek. Správní orgán brání stavebníkovi v realizaci jeho procesních práv a neumožňuje mu komunikaci se zainteresovanými subjekty, jako je např. soudní znalec;
 - napříč celým obnoveným řízením došlo k opakovanému porušení základních zásad činnosti správních orgánů, které vždy byly v neprospěch účastníků řízení a stavebníka, který je nucen investovat svůj čas a nemalé finanční prostředky na to, aby prosadil realizaci a dokončení Stavby, která historicky byla shledána jako zcela konformní s právními předpisy a nyní je zcela překvapivě a neodůvodněně označována jako škodlivá, aniž by pro tento závěr, kdy byly doloženy pádné a nevyvratitelné argumenty.
- 63 S ohledem na výše uvedené je tedy zcela nezbytné, aby v případě, že Správní orgán sám v rámci postupu dle § 87 správního řádu, tedy autoremedury, svá pochybení nezhojí, byl postup Správního orgánu korigován ze strany odvolacího orgánu.

VI. ZÁVĚR

- 64 Stavebník i na tomto místě opakovaně podotýká, že dne 15.6.2021 bylo na základě žaloby stavebníka zahájeno **řízení o žalobě proti Rozhodnutí o nařízení obnovy** vedené Krajským soudem v Praze je pod sp. zn. 54 A 28/2021. Toto řízení dosud nebylo pravomocně ukončeno. Po stránce procesní je nyní očekáváno nařízení ústního jednání. Přitom zmíněné **řízení o správní žalobě má ve vztahu k obnovenému povolovacímu řízení Stavby povahu předběžné otázky ve smyslu § 57 odst. 2 správního řádu. Ze strany Správního orgánu by tedy mělo být primárně postupováno v souladu s § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Do doby pravomocného ukončení řízení vedeného Krajským soudem v Praze pod sp. zn. 54 A 28/2021 o správní žalobě proti Rozhodnutí o nařízení obnovy by mělo být obnovené povolovací řízení přerušeno.** V případě, že by soud Rozhodnutí o nařízení obnovy zrušil, jsou nyní další úkony v rámci obnoveného povolovacího řízení ke Stavbě bezpředmětné. Současný stav, kdy je Správním orgánem urputně usilováno o ukončení povolovacího řízení, tak do celé situace vnáší pouze procesní nepřehlednost a vše komplikuje. Navíc pokud by bylo obnovené povolovací ukončeno a Krajský soud v Praze Rozhodnutí o nařízení obnovy zrušil, je stavebník připraven se Správním orgánem a zainteresovanými orgány veřejné moci řešit případné konsekvence a požadovat náhradu škody, která mu v důsledku pochybení těchto orgánů vznikla.
- 65 Stavebník i v této fázi Správnímu orgánu dává možnost, aby korigoval svůj nepřípadný a závadný postup. Proto nejprve navrhuje, aby Správní orgán postupoval cestou autoremedury ve smyslu § 87 správního řádu a umožnil tak s příslušnými orgány projednat otázky, které zůstaly nedořešeny, zejména pak plnohodnotně reagovat na obsah spisu a věcné nesprávnosti dodatku znaleckého posudku i závazného stanoviska, když tento postup nebyl v důsledku přechodního pochybení Správního orgánu stavebníkovi umožněn.
- 66 Pokud by Správní orgán nepostupoval **dle § 87 správního řádu**, stavebník **odvolacímu orgánu navrhuje, aby:**
- **odvolací správní orgán svým rozhodnutím změnil Usnesení II tak, aby bylo vydáno povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1, písm. a), bod 2 vodního zákona a o stavebním povolení podle § 15 odst. 1 vodního zákona ke Stavbě, neboť nejsou dány a nebyly konstatovány žádné opodstatněné a důvodné překážky, které by tomuto bránily;**
 - **pro případ, že nebude postupováno dle předchozího bodu, stavebník odvolacímu správnímu orgánu navrhuje, aby věc vrátil Správnímu orgánu s právním názorem, kterým zaváže Správní orgán k odstranění nedostatků jeho předchozího postupu tak, aby následně mohlo být vydáno povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1, písm. a), bod 2 vodního zákona a o stavebním povolení podle § 15 odst. 1 vodního zákona ke Stavbě.**
- 67 Stavebník rovněž navrhuje, aby v souvislosti s podaným odvoláním i skutečnostmi, které stavebník opakovaně namítá a upozorňuje na ně již od doby před zahájeným povolovacím řízením, které jsou spojeny se zcela pomýleným hodnocením Stavby ze strany orgánu památkové péče, také s ohledem na **provázanost podaného odvolání s:**

- koordinovaným závazným stanoviskem Magistrátu města Kladna, Odboru životního prostředí, ze dne 1.7.2021, č.j. OŽP/2442/21-4, které obsahuje zcela zavádějící podmínku pro realizaci Stavby ze strany orgánu památkové péče,
- závazným stanoviskem Magistrátu města Kladna, Odboru výstavby – Oddělení speciálních stavebních činností – památkové péče, ze dne 14. 10. 2022, č.j. OV/2912/22-9/BN
- vyjádřením Národního památkového ústavu, Územního odborného pracoviště pro Střední Čechy v Praze ze dne 11.8.2022, č.j. NPÚ-321/60785/2022,

jejich zjevné vady a hodnocení Stavby bez odpovídajících odborných kompetencí, stavebník navrhuje, aby odvolací správní orgán podal správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení podnět k zahájení přezkumného řízení ve smyslu § 148 odst. 8 správního řádu všech závazných stanovisek, které by následně byly podrobeny přezkumu správními orgány nadřízenými orgánům, které daná závazná stanoviska vydaly.

S poděkováním za vyřízení

Obec Třebichovice

Dodejka datové zprávy

Předmět: Odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Kladna, Odboru životního prostředí – Vodoprávního úřadu, ze dne 16. 1. 2023, č.j. OŽP/2397/21-94
ID zprávy: 1137531763
Typ zprávy: Veřejná datová zpráva
Stav zprávy: Dodaná

Odesílatel: Milan Schagerer - Mgr. MILAN SCHAGERER, advokátní kancelář, Plzeňská 276/298, 15000 Praha 5, CZ
ID schránky: psj3iuj
Typ schránky: Podnikající fyzická osoba
Odesílající osoba: Oprávněná osoba

Adresát: Statutární město Kladno, náměstí starosty Pavla 44, 27201 Kladno, CZ
ID schránky: dyubpcm
Typ schránky: Orgán veřejné moci

Zmocnění: Nežadáno
Naše čís. jednací: OŽP/2397/21-94
Naše spisová zn.: OŽP/2397/21
Vaše čís. jednací: OŽP/2397/21-94
Vaše spisová zn.: OŽP/2397/21
K rukám: Nežadáno
Do vlastních rukou: Ne

Události zprávy:

1.2.2023 v 18:01:03 EV0: Datová zpráva byla podána.
1.2.2023 v 18:01:03 EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.

Mgr. Milan Schagerer, advokát	Obec Třebichovice
(adresát)	(účastník)

PŘEDVOLÁNÍ

Ve věci

žalobkyně: **Obec Třebichovice**, IČ 00235016, Třebichovice 89, 273 06 Třebichovice,
zastoupená: Mgr. Milan Schagerer, advokát, Plzeňská 276/298, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, IČ 70891095, Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5o stavební záměr - vodní dílo
se nařizuje jednání**na den 30. 08. 2023 v 13:00 hod.****u Krajského soudu v Praze v místnosti č. dv. 18/III. patro, budova B.**

K tomuto jednání jste předvolán(a) jako zástupce (zástupkyně) účastníka řízení a předvolání současně platí i pro Vámi zastupovaného účastníka řízení. Nedostavíte-li se a ani včas nepožádáte z důležitých důvodů o odročení jednání a nedostaví-li se a ani včas z důležitých důvodů nepožádá o odročení jednání Vámi zastupovaný účastník (o důvodnosti žádosti o odročení jednání rozhoduje soud - § 50 s. ř. s.), může soud věc projednat a rozhodnout ve Vaší nepřítomnosti a v nepřítomnosti Vámi zastupovaného účastníka řízení (§ 49 odst. 3 s. ř. s.).

K jednání s sebou přineste toto předvolání a svůj občanský průkaz, popřípadě jiný průkaz totožnosti. Je-li zástupcem účastníka advokát nebo notář, je povinen mít u sebe průkaz advokáta nebo notáře.

Nejste-li advokátem nebo notářem a jste-li zaměstnán(a), oznamte svému zaměstnavateli, že jste předvolán(a). Máte právo, aby Vám zaměstnavatel poskytl na dobu účasti při jednání soudu pracovní volno bez náhrady mzdy.

V případě, že jste osobou s omezenou schopností pohybu, orientace či komunikace, dovoluujeme si Vás požádat o sdělení této skutečnosti (např. telefonicky, e-mailem, datovou schránkou, atd.) ve lhůtě 3 dnů ode dne doručení tohoto předvolání. Důvodem námi požadovaného sdělení je zajištění vyššího komfortu zdravotně handicapovaným osobám (např. zajištění bezbariérové jednací síně či sdělení našeho soudu o možnostech pohybu po budově soudu).

V Praze dne 18. 07. 2023

JUDr. David Kryška, Ph.D., v. r.
pověřený člen senátuZa správnost vyhotovení:
Lenka Kate Ulrich

Upozornění: Předvolání k jednání soud doručuje pouze zástupci (zástupkyni) účastníka řízení (§ 42 odst. 2 s. ř. s. věta první). Je proto na zástupci (zástupkyni), aby účastníka řízení o nařízeném jednání informoval(a). Dostaví-li se účastník řízení k nařízenému jednání, je povinen mít u sebe svůj občanský průkaz, popřípadě jiný průkaz totožnosti.

Poučení: Jako zástupce (zástupkyně) účastníka řízení máte právo se vyjádřit k osobám soudců a přísedících, kteří mají podle rozvrhu práce věc projednat a rozhodnout. Rozvrh práce každého soudu je veřejně přístupný; každý má právo do něho u soudu nahlédnout a učinit si z něj výpisy nebo opisy.

Náklady, které účastníkům nebo jejich zástupcům v řízení vzniknou, zejména hotové výdaje (včetně soudního poplatku), ušlý výdělek, náklady důkazů a odměna za zastupování advokátem nebo notářem, patří do nákladů řízení Vámi zastupovaného účastníka. O náhradě nákladů řízení rozhodne soud v rozhodnutí, kterým se u něj řízení končí.

Budete-li žádat nebo bude-li žádat Vámi zastupovaný účastník náhradu ušlého výdělku, místního přepravného a jízdného, postupujte podle poučení na druhé straně předvolání. Náhrada ušlého výdělku a místního přepravného nenáleží zástupci účastníka, který je advokátem nebo notářem.

(s.ř.s. č. 01 - předvolání zástupce účastníka ve věcech, v nichž soud nepředvolává samostatně účastníka - první strana)

I. Jste-li v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru a budete-li žádat v rámci náhrady nákladů účastníků řízení náhradu ušlého výdělku za dobu účasti u soudu, nechte si na tomto předvolání potvrdit průměrný hodinový výdělek.

Potvrzení zaměstnavatele

Potvrzuji, že předvolaný(á)
má průměrný hrubý hodinový výdělek ve výši Kč. Jeho (Její) pracovní doba v den předvolání je od
do včetně neplacené přestávky na jídlo a oddech v trvání minut na pracovišti v

Ušlý výdělek mu (jí) bude sražen ze mzdy (platu).

V..... dne.....

razítko a podpis

II. Jste-li výdělečně činný(á) jinak než v pracovním poměru nebo v poměru obdobném pracovnímu poměru a budete-li žádat v rámci náhrady nákladů účastníků řízení náhradu ušlého výdělku za dobu účasti u soudu, předložte poslední pravomocný platební výměr orgánu vykonávajícího správu daně, jenž předchází dni, za který budete náhradu ušlého výdělku požadovat.

III. Budete-li žádat v rámci náhrady nákladů účastníků řízení náhradu místního přepravného, předložte jízdenku z hromadného veřejného dopravního prostředku.

IV. Jestliže bydlíte, pracujete nebo se dočasně zdržujete v jiném místě, než kam jste předvolán(a), a budete-li žádat v rámci náhrady nákladů účastníků řízení náhradu přepravného, předložte jízdenku z hromadného veřejného dopravního prostředku; v případě, že jste použil(a) k cestě vlastní motorové vozidlo, můžete požadovat náhradu jízdného podle právních předpisů o cestovních náhradách. V tomto případě je nutno předložit technický průkaz tohoto vozidla (velký), příp. i aktuální doklad o nákupu pohonných hmot, jejich ceně a oznámit i přesný počet ujetých kilometrů.

KRAJSKÝ SOUD V PRAZE

Náměstí Kinských 5, 150 75, Praha 5

tel.: (+420) 257 005 111, fax: (+420) 257 321 537, e-mail: podatelna@ksoud.pha.justice.cz,
IDDS: hvbabbbq

dne: 29.08.2023

Mgr. Milan Schagerer
advokát
Plzeňská 276/298
150 00 Praha 5

Vyrozumění

Ve věci

žalobkyně: **Obec Třebichovice**, IČ 00235016, Třebichovice 89, 273 06 Třebichovice,

zastoupená: Mgr. Milan Schagerer, advokát, Plzeňská 276/298, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5

o stavební záměr - vodní dílo

se jednání původně nařízené na den 30. 8. 2023 v 13:00 hodin

n e k o n á (r u š í),

nebot' odpadl důvod k jednání.

JUDr. David Kryška, Ph.D. v. r.
pověřený člen senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobkyně: **obec Třebichovice**
sídlem Třebichovice 89, Třebichovice
zastoupena advokátem Mgr. Milanem Schagererem
sídlem Plzeňská 276/298, Motol, Praha 5

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

za účasti: **1. Mgr. Radek Bláha**
bytem Saky 2, Třebichovice
2. CETIN a.s., IČO: 04084063
sídlem Českomoravská 251/19, Libeň, Praha 9
3. AND LILAC s.r.o., IČO: 09326294
sídlem Saky 3, Třebichovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. 024890/2021/KUSK,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. 024890/2021/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalobkyni částku 20 456 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Milana Schagerera.**

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil výrok rozhodnutí Magistrátu města Kladna (dále jen „magistrát“) ze dne 10. 1. 2021, č. j. OŽP/8894/20-4 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to tak, že žalovaný povolil obnovu řízení vedeného magistrátem pod sp. zn. OŽP/8948/17 (dále též „původní řízení“). Prvostupňovým rozhodnutím magistrát žádost osoby zúčastněné na řízení 1) [dále též „navrhovatel“] o obnovu původního řízení zamítl. Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2018, č. j. OŽP/8948/17-6, (dále jen „stavební povolení“) magistrát v původním řízení vydal žalobkyni povolení k nakládání s povrchovými vodami a k jejich akumulaci na pozemku parc. č. 1671 v katastrálním území Saky v obci Třebichovice (všechny nemovitosti uvedené v tomto rozsudku se nacházejí ve stejném katastrálním území – pozn. soudu) a současně stavební povolení k vodnímu dílu „*Protipovodňové opatření obce Třebichovice – Saky*“ na pozemcích parc. č. st. 98, parc. č. 316, parc. č. 965/4, parc. č. 977/2, parc. č. 977/4, parc. č. 977/5, parc. č. 1644, parc. č. 1670, parc. č. 1671, parc. č. 1673, parc. č. 1674, parc. č. 1675 a parc. č. 1676 (dále též „sporná stavba“).

Žaloba

2. Žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, zmatečné, nemá parametry přezkoumatelnosti a transparentnosti rozhodování veřejné správy a odporuje právním předpisům. Důsledky napadeného rozhodnutí jsou způsobilé poškodit veřejný zájem a přivodit újmu na životech, zdraví či majetku občanů. Žalovaný během řízení postupoval v rozporu s § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a základními zásadami rozhodování správních orgánů (§ 2 odst. 3 a 4, § 3 správního řádu).
3. Žalobkyně namítá, že došlo k porušení jejích procesních práv, neboť žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí vycházel toliko z jednostranných a nepravdivých tvrzení bez jakékoliv možnosti žalobkyně na to upozornit. Pokud by se žalovaný žalobkyně dotázal, bylo možno teze o naplnění podmínek pro obnovu řízení jednoduše vyvrátit. Žalovaný si nevyžádal stanovisko žalobkyně a nezajímal se o názor projektanta sporné stavby. Rozhodl, aniž by žalobkyně či projektant měli možnost jakkoliv reagovat.
4. Žádost o obnovu řízení navrhovatel podle žalobkyně opřel o argument, že projektová dokumentace sporné stavby nebyla úplná (neobsahovala řešení odtokové cesty ze suché retenční nádrže) a že měly existovat dvě verze projektové dokumentace, přičemž dotčeným orgánům a účastníkům řízení měla být předložena k vyjádření nekompletní verze. Projektová dokumentace sporné stavby, která byla podkladem pro stavební povolení, je věcně správná a úplná. Projektová dokumentace u odtokové cesty ze suché retenční nádrže počítá s využitím přirozené svažitosti terénu a umístněním do terénní sníženiny. Z důvodu využití přirozených podmínek v okolí sporné stavby odtoková cesta ze suché retenční nádrže nevyžaduje žádné speciální stavební úpravy. Žalobkyně nezamýšlela provádět žádné stavební úkony, které by zasahovaly do pozemků navrhovatele. Suchá retenční nádrž bude primárně bez vody a odtoková cesta slouží k optimalizaci odtokových poměrů povodí výlučně v případě srážkové situace. Neplánovaný, jednorázový a mimořádný přesah manipulačních prací v podobě vyklučení náletových křovin na pozemku parc. č. 414/2, k němuž došlo v důsledku nezřetelné hranice pozemků, nebyl spojen se žádnou stavbou, kterou by bylo třeba odstraňovat. Stejně tak žádným způsobem nebyl nijak způsobilý jakkoliv ohrozit nemovitou kulturní památku Saky č. p. 2 na pozemku parc. č. st. 99. Existovala pouze jedna verze projektové dokumentace, která v původním řízení nebyla nijak obsahově

měněna. Projektová dokumentace sporné stavby byla předložena dotčeným orgánům. Stanoviska a vyjádření dotčených orgánů byly průběžně včleněny do spisové dokumentace původního řízení v období závěru roku 2017 a během první poloviny roku 2018. Na základě výzvy magistrátu ze dne 5. 3. 2018 byla žalobkyně vyzvána k doplnění projektové dokumentace, a to mimo jiné (i) o popis manipulačních a bezpečnostních objektů v hrázi (výpustní objekt se škrtícím otvorem), zavzdušnění odpadního potrubí, způsob manipulace s vodou v nádrži a další převedení vody z nádrže do obnovovaného odvodňovacího rigolu a (ii) o způsob, jakým bude odstraněna nebo sanována stávající dešťová kanalizace. Na výzvu žalobkyně doplnila „verbální popis“ skutečností provázaných s technickým řešením sporné stavby vyplývajících z výkresové části projektové dokumentace sporné stavby. Jinými slovy doplnění ani nebylo nutné, neboť obsahovalo skutečnosti, které již z výkresové části projektové dokumentace vyplývaly. Doplnění nemělo vliv na technické či technologické řešení sporné stavby. Projektová dokumentace tak nebyla po dobu původního řízení měněna či upravována. Nevyšly tedy najevo dříve objektivně neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, které by navrhovatel nemohl v původním řízení uplatnit. Nebyly tudíž naplněny zákonné důvody podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

5. Žalobkyně uvádí, že je třeba povědomí o nových skutečnostech či důkazech chápat objektivně a pojem „dříve neznámá skutečnost“ rozumět v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113]. Součástí oznámení o zahájení vodoprávního řízení bylo poučení o možnosti seznámit se během řízení se spisovou dokumentací a o právu podat proti nim námitky. Ač měl navrhovatel možnost se kdykoliv v původním řízení vyjádřit k záměru sporné stavby, nahlédnout do projektové dokumentace a seznámit se s podklady stavebního povolení, nikdy tak neučinil. Rovněž nevyužil svého práva podat odvolání proti stavebnímu povolení. Žalovaný měl povinnost zabývat se otázkou, zda navrhovatelem namítané skutečnosti odůvodňují jiné posouzení věci, tj. musel posoudit, zda je s ohledem na podstatu věci a důvody podané žádosti možné, že by věc mohla být se zohledněním nových skutečností posouzena jinak. Žalovaný se však argumenty navrhovatele nezabýval do hloubky. Jeho konstatování pouze převzal a nezkoumal věcnou správnost, relevanci ani to, zda odpovídají realitě. Žalovaný tvrzení navrhovatele lakonicky označil za „vesměs důvodné“, aniž by je prověřoval.
6. Podle žalobkyně žalovaný pouze mechanicky přejal argumenty navrhovatele, aniž by je jakkoliv kriticky zkoumal, prověřoval jejich relevanci a věcnou správnost. Napadené rozhodnutí postavil výlučně na podkladech předložených navrhovatelem. Žalovaný si nevyžádal žádné objektivní, nezávislé a nestranné odborné hydrologické či vodoprávní posouzení celé věci. Podklady předložené navrhovatelem byly vyhotoveny komerčními subjekty na objednávku a jejich obsah neodpovídá skutečnému charakteru sporné stavby. Žalovaný nezkoumal reálnou povahu dotčení pozemku navrhovatele spornou stavbou. Napadené rozhodnutí se opíralo o rozhodnutí orgánu památkové péče, které není konečné, a o nepřípadné vyjádření Národního památkového ústavu. Problematika hydrologie, srážkových a odtokových poměrů přesahuje rámec odbornosti orgánu památkové péče.
7. Dále žalovaný podle žalobkyně nerefletoval povahu sporné stavby jako stavby ve veřejném zájmu, vyplývající jednak z jejího účelu v podobě zlepšení srážkových a odtokových poměrů v k. ú. Saky a prevence a minimalizace rizika vzniku lokálních záplav, jednak z částečného financování z fondů EU (případné finanční korekce v důsledku nedokončení sporné stavby by negativně dopadly na občany). Žalovaný nebral ohled na to, že se sporná stavba nachází ve fázi bezprostředně před dokončením a nezohlednil dobrou víru žalobkyně ani její legitimní očekávání. Žalobkyně vždy postupovala v souladu se stavebním povolením, které bylo výsledkem zákonem předvídaného postupu. Žalovaný nezohlednil, že žalobkyně spornou stavbu realizovala a téměř finalizovala na základě platného a účinného stavebního povolení. Nebyla posuzována dobrá víra a legitimní očekávání žalobkyně. S odkazem na komentářovou literaturu žalobkyně uvedla, že žalovaný měl

povinnost zohlednit práva nabytá v dobré víře již ve fázi rozhodování o povolení obnovy. Žalovaný však práva žalobkyně nabytá v dobré víře nijak nereflektoval. Žalobkyně v žalobě rovněž obsáhle popisuje důsledky napadeného rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje její zamítnutí a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvádí, že při svém rozhodování nevycházel pouze z odvolání navrhovatele, ale ze spisového materiálu, který řádně prostudoval. Existence dvou obsahových verzí projektové dokumentace vyplývá ze spisu. Žalovaný dospěl k závěru, že v původním řízení byla dokumentace na základě výzvy ze dne 5. 3. 2018 doplněna v údajích požadovaných výzvou, avšak datum pozměněné dokumentace zůstalo zachováno k 15. 8. 2017. Na str. 5 technické zprávy byl doplněn text například o údaje o manipulačních a bezpečnostních objektech v hrázi, popis výpustního objektu, umístění zavzdušňovacího potrubí, způsob manipulace s vodou, způsob převedení vody z nádrže do odvodňovacího rigolu apod. Magistrát nedal účastníkům ani dotčeným orgánům možnost se k tomuto doplnění projektové dokumentace vyjádřit, čímž se dopustil závažného procesního pochybení. Dříve neznámé skutečnosti ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu představují v projednávané věci skutečnosti, které existovaly v době původního řízení. Žalobkyně je musela znát již v době přípravy projektu a pravděpodobně i v době před původním řízením, protože retenční nádrž a odtok ze suché retenční nádrže tvoří dohromady jeden funkční celek. Navrhovatel nemohl v původním řízení bez své viny a objektivně uplatnit námitky, neboť informace o nich vyšla najevo dne 18. 11. 2020. Do té doby informace navrhovatel nemohl znát a tyto mohly odůvodňovat zcela jiné řešení, než které bylo předmětem rozhodování magistrátu v původním řízení. Námitky žalobkyně, že doplněním projektové dokumentace dříve neznámé skutečnosti najevo nevyšly a navrhovatel na ně mohl reagovat, neobstojí.

Replika žalobkyně

9. Žalobkyně v replice opakuje, že v případě doplnění projektové dokumentace se jednalo o prosté „verbální popisy“, které vyplývaly z jejích dalších částí, které neměnilly technické řešení a neměly žádný vliv na realizaci, faktickou podobu ani funkčnost sporné stavby. Doplnění bylo provedeno na výzvu magistrátu, aby dokumentace měla všechny požadované parametry. Z tohoto doplnění nelze dovodit existenci jejích dvou odlišných verzí. K doplnění měli všichni účastníci a dotčené orgány možnost se vyjádřit. Postrádá logiku, aby takové doplnění bylo znovu předkládáno k vyjádření účastníkům a dotčeným orgánům. V tomto postupu nelze spatřovat závažné procesní pochybení magistrátu. Navrhovatel na podkladě deformace skutkového stavu a dezinterpretace způsobu doplnění dokumentace začal dovozovat její nedovolené úpravy. K nesplnění podmínek pro obnovu řízení žalobkyně uvádí, že v projednávané věci nevyšly najevo žádné dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které měly existovat v době původního řízení a které navrhovatel, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Navrhovatel se snaží správní orgány i soud přesvědčit o pochybení žalobkyně spočívajícím v opomenutí odtokové cesty sporné stavby a snahou ji dodatečně budovat. Zhotovitel stavby se jednoznačně vyjádřil, že bylo dle projektové dokumentace prováděno propojení stávající cesty vedoucí kolem truhlárny a pozemku parc. č. 414/2, který je cca o 3 m zapuštěný níže než prováděná cesta pokračující směrem k hrázi a dále mezi pastvinami; při odtěžování se skutálely hroudy z kraje cesty do stávajícího koryta (úvozu) pokrytého nálety křovin; bagr napadanou zeminu odstranil a shrnul část náletu; neprohluboval koryto a při odstraňování napadané zeminy nevjel na pozemek parc. č. 414/2, na kterém nebyly realizovány žádné stavební práce a nebylo budováno žádné odtokové koryto. Navrhovatel nutnost stavebního řešení odtokové cesty a její údajné nedovolené budování spojuje s existencí dvou verzí projektové dokumentace. Navrhovatel však nekonkretizoval ustanovení právního předpisu či technické normy stanovící povinnost speciálně stavebně, technicky a projekčně upravit odtokovou cestu suché retenční nádrže. Žalobkyně v otázkách úplnosti a správnosti projektu, technologického a technického řešení sporné stavby spoléhala na odborný

názor projektanta stavby. Za účelem podpoření odborného stanoviska projektanta sporné stavby žalobkyně i projektant jednájí o vypracování vlastního znaleckého posouzení objektivně vyhodnocujícího vzniklý stav.

Další podání žalobkyně

10. Podáním ze dne 23. 8. 2021 žalobkyně reaguje na vyjádření osoby zúčastněné na řízení 1). Mimo jiné uvádí, že není nikde výslovně uvedena legální definice či vymezení odtokové cesty. Není stanoveno, že by odtoková cesta byla podstatnou a nezbytnou náležitostí suché retenční nádrže. Případná odtoková cesta suché retenční nádrže není jejím bezpečnostním prvkem. Projektové dokumentaci, která byla součástí původního řízení a nepopisovala konkrétní stavební řešení pro odtokovou cestu suché retenční nádrže, nelze vytýkat, že je neúplná či chybná. Navrhovatel se snaží sugerovat, že se žalobkyně pokoušela reálně budovat odtokovou cestu suché retenční nádrže na pozemku parc. č. 414/2, k čemuž využil jednorázové manipulační mimořádnosti, kdy společnost provádějící spornou stavbu v důsledku nezřetelné hranice pozemku parc. č. 414/2 s pozemky s ním sousedícími odstranila náletové křoviny a poté upravila okolí. Navrhovatel inicioval řízení o odstranění této údajné stavby, které dosud nebylo ukončeno. Navrhovatel se snažil prezentovat jako neoprávněnou stavbu i situaci, kdy žalobkyně zabezpečovala staveniště, a usiloval o zahájení řízení o odstranění této domnělé stavby. Žalobkyně opakuje, že sporná stavba je stavbou ve veřejném zájmu a je financována z dotací prostřednictvím prostředků z fondů EU. Navrhovatel byl v průběhu původního řízení zcela pasivní, s projektovou dokumentací se neseznámil a neprojevil o ni zájem, nyní však má detailní představu o její podobě. Navrhovatel manipuluje s fakty, aby odvrátil pozornost od své vlastní pasivity a nezájmu v průběhu původního řízení. Existence sporné stavby nekoreluje se záměry navrhovatele s pozemkem parc. č. 414/2 (vybudování výběhu pro poníky a umístění drobných staveb, ohrazení a srovnání terénu), které nejsou v souladu s územním plánem obce. Svou pasivitu v původním řízení navrhovatel komentuje tím, že sporná stavba neměla zasahovat na pozemky v jeho vlastnictví a z projektové dokumentace by stejně nebylo možné nic zjistit. Avšak údajné změny projektové dokumentace a její tvrzené antedatování byl schopen odhalit i po několika letech. Navrhovatel ani nenahlédl do spisu, což je minimální míra zájmu, kterou od něj bylo možné očekávat. Navrhovatel neuvádí žádné objektivní důvody, které by mu bránily v aktivní participaci na řízení či participaci znemožňovaly. Z judikatury vyplývá, že účastníku, který byl v průběhu předchozího správního procesu neaktivní a bez objektivních důvodů nevyužil práva podat námítky nebo připomínky, lze vyhovět pouze ze závažných důvodů, v opačném případě by totiž docházelo k porušení právní jistoty ostatních účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali. Z toho vyplývá, že procesní pasivitu účastníků předchozího správního řízení lze vnímat jako přítěžující okolnost s negativními konotacemi. Je-li pasivita založena na subjektivních důvodech, může mít pro účastníka natolik závažné důsledky v podobě nepříznání ochrany jeho nároku v případě, že by se domáhal zrušení rozhodnutí vzešlého z tohoto správního řízení. Pokud by žalobkyně či projektant museli začlenit pozemek parc. č. 414/2 do sporné stavby, navrhovatele by oslovili, respektive by tento pozemek byl „zakomponován“ do původního řízení. Není v kompetenci žalobkyně posoudit, co má projektová dokumentace obsahovat; to je věcí projektanta a správních orgánů posuzujících stavební záměr. Žalobkyně od počátku chápe spornou stavbu jako prospěšnou pro všechny obyvatele v k. ú. Saky, přičemž je zároveň patrný její proaktivní a smírlivý přístup k řešení podnětů a stížností navrhovatele. Žalobkyně v dobré víře a ve snaze zachovat přátelskou a nekonfliktní atmosféru v obci iniciovala vzájemná jednání a byla ochotna přistoupit na podmínky navrhovatele a diskutovat o případných jím požadovaných úpravách odtokové cesty. K dohodě s navrhovatelem nicméně nedošlo. Navrhovatel dovozuje v důsledku existence suché retenční nádrže údajné zhoršení odtokových poměrů na pozemku parc. č. 414/2 a ohrožení stavby č. p. 2 nacházející se na jeho pozemcích. Z doplněných dokumentů však tyto závěry nevyplývají.
11. Podáním ze dne 19. 7. 2022 žalobkyně informuje o kontrole Státního fondu životního prostředí České republiky v souvislosti s dotací poskytnutou na realizaci sporné stavby, přičemž kontrolou

nebyla zjištěna žádná pochybení ze strany žalobkyně. Došlo k významné prodlevě při realizaci projektu a sporné stavby. Aktuální právní stav znemožňuje spornou stavbu finalizovat a požádat o vydání kolaudačního souhlasu. Žalobkyně proto byla nucena poskytovatele dotace požádat o prodloužení jednotlivých termínů v rámci projektu. Žalobkyně soudu rovněž na vědomí zaslala rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 21. 4. 2022, č. j. MZE-2738/2022-15111, kterým bylo ve zkráceném přezkumném řízení změněno napadené rozhodnutí tak, že se prvostupňové rozhodnutí potvrzuje a odvolání navrhovatele se zamítá. Žalobkyně odkázala na právní posouzení ministerstva zemědělství, které jí dalo za pravdu. K rozkladu navrhovatele však ministr zemědělství rozhodnutím ze dne 28. 6. 2022, č. j. MZE-38098/2022-11181, rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 21. 4. 2022 zrušil a přezkumné řízení zastavil, neboť nebyla dodržena objektivní roční lhůta pro zahájení přezkumného řízení.

12. V podání ze dne 11. 11. 2022 žalobkyně mimo jiné uvádí, že osoba zúčastněná na řízení 1) soud zahrnuje mnohastránkovými písemnostmi a brání tím dalšímu postupu v řízení, zneužívá svých subjektivních práv a výsledkem je obstrukce celého řízení. Jednání osoby zúčastněné na řízení 1) je cílené zneužití práva. Přípisy osoby zúčastněné na řízení 1) jen opakuji a kopíruji již předestřená tvrzení.
13. V podání ze dne 27. 1. 2023 žalobkyně mimo jiné doplňuje, že z informací poskytnutých ministerstvem zemědělství vyplývají následující skutečnosti: (i) jeho rozhodnutí ze dne 21. 4. 2022 označila za „exces blížký nicotnosti“ osoba zúčastněná na řízení 1); (ii) námitka podjatosti vznesená k jeho úřední osobě nebyla prověřována s ohledem na hospodárnost, rychlost a efektivitu řízení; (iii) ministerstvo zemědělství nezjistilo okolnosti, které by mohly svědčit o jiném než zákonném účelu vydání jeho rozhodnutí ze dne 21. 4. 2022; (iv) osoba zúčastněná na řízení 1) podala v souvislosti s vydáním rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 21. 4. 2022 stížnost, která byla shledána nedůvodnou; (v) v rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 28. 6. 2022 nebyly konstatovány žádné jiné vady než nedodržení procesní lhůty. Uvedené podle žalobkyně dokládá snahu osoby zúčastněné na řízení 1) manipulovat se skutkovými okolnostmi případu.
14. V podání ze dne 25. 4. 2023 žalobkyně mimo jiné opakuje nejzávažnější důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, popisuje důsledky jeho účinků a další vývoj související s realizací sporné stavby, jednáním navrhovatele a postupy magistrátu. V této souvislosti rovněž uvádí, že proti usnesení magistrátu ze dne 16. 1. 2023 o zastavení obnoveného vodoprávního řízení ve věci sporné stavby podala odvolání.
15. V podání ze dne 21. 7. 2023 žalobkyně mimo jiné uvádí další skutečnosti nastalé po vydání napadeného rozhodnutí související s realizací sporné stavby, jednáním navrhovatele a postupy magistrátu. Žalobkyně je v rámci obnoveného vodoprávního řízení ve věci sporné stavby vystavena nestandardním praktikám, které jí dlouhodobě poškozují.

Podání osoby zúčastněné na řízení 1)

16. Osoba zúčastněná na řízení 1) učinila řadu obsáhlých podání, přičemž v nich obsažená argumentace se často zcela míjí s předmětem řízení a otázkami, které soud může v projednávané věci řešit (srov. body 32 a 34 tohoto rozsudku). Opakuje a rozvíjí v nich argumentaci obsaženou v žádosti o obnovu původního řízení, odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a jejich doplnění, či dokonce navazuje na průběh a výsledek řízení obnoveného napadeným rozhodnutím nebo vytýká vady stavebního povolení a řízení, které jeho vydání předcházelo. Nesouhlasí s obsahem žaloby a dalšími podáními žalobkyně, a to mimo jiné tím způsobem, že k jednotlivým žalobkyniným tvrzením a námitkám připojuje svůj nesouhlas doplněný o další argumentaci, což opakuje ve vztahu ke každému dalšímu podání žalobkyně. Soud proto nerekapituluje podrobně obsah všech těchto podání, nýbrž ve stručnosti uvádí pouze jejich nejpodstatnější body, které mohou být významné z hlediska předmětu tohoto řízení, projednání žaloby, a tedy rozhodnutí soudu. Ostatně žalobkyně i žalovaný jako účastníci řízení jsou s podstatou této argumentace obeznámeni.

17. Osoba zúčastněná na řízení 1) k žalobě mimo jiné uvádí, že je nedůvodná a obsahuje nesprávná a neopodstatněná skutková a právní tvrzení, je zmatená a zkreslující, přičemž tvrzení žalobkyně budou snadno vyvrácena a názor žalobkyně ohledně nezákonnosti napadeného rozhodnutí je neodůvodněný a nesprávný. Žalobní body považuje za nesprávné. Skutečným záměrem žalobkyně bylo terénně i stavebně vytvořit odtokovou cestu na cizím pozemku, přičemž odtoková cesta patří k fundamentálním částem každé suché retenční nádrže a zároveň k nekritičtějšímu z pohledu bezpečnosti a ochrany pozemků, budov a lidí nacházejících se v území odtoku. Suchá retenční nádrž vytváří nové odtokové poměry, koncentruje a akumuluje do zátopy vodu z řešeného území a odvádí ji výpustí z hráze odtokovou cestou. Z původní ani antedatované projektové dokumentace nevyplývalo žádné dotčení jejích vlastnických práv a ohrožení budovy č. p. 2 Saky. Žádný její pozemek nebyl v územním ani stavebním řízení veden jako dotčený pozemek a podle projektové dokumentace se neměly zhoršit odtokové poměry v okolí. Proto v původním řízení nic nenamítala, nebylo k čemu se vyjadřovat. Ze žaloby neplyne, zda a kde byl odtok ze suché retenční nádrže v projektové dokumentaci řešen a jak by měla odtoková cesta vypadat. Řešení odtokové cesty mělo být součástí projektové dokumentace a projednáno v územním, stavebním a vodoprávním řízení, eventuálně v rámci dalších postupů. Změny a antedatování činí projektovou dokumentaci nevěrohodnou a nepravdivou. „Řešení“ odtoku ze suché retenční nádrže nemohla v původním řízení bez své viny a objektivně uplatnit, protože nebylo součástí projektové dokumentace ani žádosti o stavební povolení, na její pozemek neměla být umístěna sporná stavba ani tento pozemek neměl být jinak dotčen podle stavebního povolení nebo projektové dokumentace. Neměla se tak k čemu vyjadřovat a tyto neznámé skutečnosti vyšly najevo dne 18. 11. 2020. Nesouhlasí s tím, že žalobkyně byla v dobré víře, naopak postupovala nepoctivě. Újma hrozící žalobkyni je žádná nebo marginální, kdežto újma navrhovatele a ohrožení historicko-kulturních hodnot jsou prokázány. V předcházejícím řízení byla žalobkyně nečinná, k věci se nevyjádřila a neučinila žádný návrh, ačkoliv o řízení o žádosti o obnovu původního řízení a o podání odvolání navrhovatelem proti prvostupňovému rozhodnutí věděla, jak vyplývá z e-mailu žalobkyně ze dne 16. 2. 2021 a z navazující e-mailové komunikace se žalobcem. Rozhodnutí ministerstva zemědělství, kterým bylo zrušeno napadené rozhodnutí a které bylo následně zrušeno ministrem zemědělství, bylo z mnoha důvodů vadné a věcně nesprávné. Napadené rozhodnutí vůbec nemohlo zkrátit žalobkyni na jejích právech, neboť napravilo vady stavebního povolení a procesu, který předcházela jeho vydání. Osoba zúčastněná na řízení 1) zpochybňuje důkazní prostředky navrhované žalobkyní a ke svým tvrzením a námitkám sama navrhuje řadu důkazů. Osoba zúčastněná na řízení 1) před soudem dále uplatnila i své námitky směřující do řízení obnoveného napadeným rozhodnutím. Jelikož byly v obnoveném řízení zjištěny vady původního řízení, považuje žalobu a pokračování v řízení před soudem za zneužití práva.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

18. Ze správního spisu magistrátu k původnímu řízení ukončenému stavebním povolením (**sp. zn. OŽP-8948/17**) soud zjistil, že žalobkyně podala dne 15. 12. 2017 „*žádost o stavební povolení k vodním dílům*“ ke stavbě „*Protipovodňové opatření obce Třebichovice – Saky*“ na pozemcích parc. č. st. 98, parc. č. 316, parc. č. 965/4, parc. č. 977/2, parc. č. 977/4, parc. č. 977/5, parc. č. 1644, parc. č. 1670, parc. č. 1671, parc. č. 1673, parc. č. 1674, parc. č. 1675 a parc. č. 1676. V seznamu sousedních pozemků jsou mimo jiné označeny pozemky parc. č. 414/2, parc. č. st. 99, parc. č. 1051 a parc. č. st. 100/1 ve vlastnictví navrhovatele. Sporná stavba je podle žádosti rozdělena na 3 stavební objekty – SO 01 (suchá retenční nádrž), SO 02 (dešťová kanalizace) a SO 03 (PEO s doprovodnými výsadbami).
19. K objektu SO 01 se v žádosti uvádí, že suchá retenční nádrž je navržena jako jedno opatření pro ochranu intravilánu místní části Saky před přívalovými dešti. Tato nádrž bude sloužit pro dočasnou akumulaci povrchového odtoku z povodní nad profilem hráze. Stavební objekt je dále rozdělen na 2 stavební podobjekty řešící hráz a objekty na ní a zátopy. Hráz je navržena jako přímé

homogenní zemní těleso s manipulačními a bezpečnostními objekty. Těleso hráze bude vytvořeno hutněným násypem z vhodných zemin (dle IG průzkumu) získaných při úpravě dna zátopy. Zátopa bude sloužit jako zemník pro získání materiálu pro hráz a současně bude upraveno dno tak, aby došlo ke zvýšení retenčního objemu suché nádrže. V zátopě budou odstraněny stromy a keře a dno bude vyspádováno tak, aby nevznikaly bezodtokové plochy.

20. K žádosti žalobkyně přiložila mimo jiné koordinované závazné stanovisko magistrátu ze dne 8. 12. 2017, č. j. OŽP/7965/17, který je vydal jako dotčený orgán pro úseky ochrany přírody a krajiny, ochrany ovzduší, ochrany lesa, památkové péče, civilní ochrany, odpadového hospodářství, ochrany zemědělského půdního fondu a pozemních komunikací. Dále předložila kladná vyjádření odboru životního prostředí magistrátu ze dne 21. 2. 2017, č. j. OŽP/8530/16/Pos, a odboru výstavby magistrátu jako orgánu státní správy na úseku památkové péče ze dne 16. 1. 2017, č. j. OV/124/17-2/Vop. Součástí spisu je rovněž rozhodnutí magistrátu ze dne 11. 9. 2017, č. j. OV/1851/17-8/Br, o umístění sporné stavby.
21. Opatřením ze dne 5. 3. 2018, č. j. OŽP/8948/17-2, magistrát mimo jiné pod body 4 a 5 vyzval žalobkyni, aby do 15. 5. 2018 odstranila nedostatky žádosti, a to mimo jiné tak, aby doplnila technickou zprávu o popis manipulačních a bezpečnostních objektů v hrázi (výpustní objekt se škrťicím otvorem, zavzdušnění odpadního potrubí PVC DN80, způsob manipulace s vodou v nádrži, další převedení vody z nádrže do obnovovaného odvodňovacího rigolu) a aby uvedla způsob, jakým bude odstraněna nebo sanována stávající dešťová kanalizace, která bude nahrazena SO 02.
22. Dne 22. 3. 2018 žalobkyně zároveň požádala pro spornou stavbu o vydání povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami na pozemcích parc. č. st. 98, parc. č. 316, parc. č. 965/4, parc. č. 1644, parc. č. 1671, parc. č. 1674, parc. č. 1675 a parc. č. 1676.
23. V podání doručeném magistrátu dne 26. 4. 2018 žalobkyně prostřednictvím tehdejší zástupkyně (společnosti Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s., IČO: 47116901) mimo jiné uvedla, že v reakci na body 4 a 5 projektovou dokumentaci již doplnila její zpracovatelka Ing. Vendula Koterová.
24. Opatřením ze dne 14. 5. 2018, č. j. OŽP/8948/17-4, magistrát oznámil účastníkům, že na žádost žalobkyně ze dne 15. 12. 2017 bylo zahájeno řízení o povolení k nakládání s povrchovými vodami a o stavebním povolení k vodnímu dílu – sporné stavbě. Magistrát v opatření zároveň oznámil, že upouští od ohledání na místě a ústního jednání s tím, že účastníci a dotčené orgány mohou nahlédnout do příslušné projektové dokumentace a podkladů, které jsou předmětem vodoprávního řízení u magistrátu a uplatnit své námitky nejpozději do 10 dnů od doručení tohoto oznámení. Toto opatření bylo doručeno navrhovateli dne 17. 5. 2018.
25. Stavebním povolením, vypraveným dne 2. 7. 2018, magistrát rozhodl tak, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění stavebního povolení magistrát mimo jiné uvedl, že výzvou ze dne 5. 3. 2018 vyzval žalobkyni k odstranění nedostatků žádosti, přičemž nedostatky byly odstraněny dne 26. 4. 2018. Magistrát dále konstatoval, že účastníci neuplatnili návrhy a námitky a k podkladům rozhodnutí se nevyjádřili. Navrhovateli bylo stavební povolení doručeno dne 4. 7. 2018. Žádný z účastníků proti stavebnímu povolení nepodal odvolání a stavební povolení nabylo právní moci dne 31. 7. 2018.
26. Ze správního spisu k předcházejícímu řízení (**sp. zn. OŽP/8894/20**) soud zjistil následující skutečnosti:
27. Dne 23. 12. 2020 navrhovatel (jako vlastník sousedních nemovitostí, zejména pozemku parc. č. 414/2 a stavby č. p. 2, která je nemovitou kulturní památkou) podal žádost o obnovu řízení ukončeného pravomocným stavebním povolením. V žádosti mimo jiné uvedl, že magistrát by měl nařídit obnovu řízení z moci úřední, neboť jsou pro to splněny podmínky podle § 100 odst. 1 správního řádu – na novém řízení je veřejný zájem a reálně hrozí škody na zdraví,

bezpečnosti a vlastnickém právu. Důvody obnovy řízení spatřuje v zamlčení podstatných skutečností žalobkyní v původním řízení, nemožnosti navrhovatele uplatnit v původním řízení svá práva a nemožnosti dotčených orgánů vyjádřit stanovisko, zejména orgánu památkové péče ohledně ochrany nemovité kulturní památky, dále v nepovolené a neoprávněné stavbě odtoku ze suché retenční nádrže na pozemku parc. č. 414/2 a vadnosti sporné stavby. Navrhovatel se o důvodech obnovy dozvěděl nejdříve dne 18. 11. 2020, kdy jeho manželka iniciovala se „stavebníkem“ schůzku na sporné stavbě, při níž zjistila, že stavebník chce vytvořit na pozemku parc. č. 414/2 povrchovou stoku ze suché retenční nádrže (části sporné stavby). Výpust' ze suché retenční nádrže se zdála namířena na pozemek parc. č. 414/2. Do té doby navrhovatele nikdo nekontaktoval, nežádal o jeho souhlas či vyjádření k umístění odtoku. Pozemek parc. č. 414/2 nebyl pozemkem pro umístění sporné stavby a nebyl dotčen stavebním povolením a umístění odtoku nebylo obsaženo v projektové dokumentaci. V původním řízení se vůbec neřešila otázka, kudy a jakým způsobem bude vybudován odtok ze suché retenční nádrže a kudy a jakým způsobem se akumulovaná voda dostane z nádrže do dešťové kanalizace. Neexistuje žádné povolení ohledně odtoku ze suché retenční nádrže na pozemku parc. č. 414/2. Navrhovatel žádost dne 4. 1. 2021 doplnil o fotografie pozemku parc. č. 414/2, stavby č. p. 2 a výpusti suché retenční nádrže. K důvodům obnovy původního řízení navrhovatel v žádosti podrobněji uvedl, že dříve neznámé skutkové okolnosti, které existovaly v době původního řízení, ale vyšly najevo až po právní moci stavebního povolení, spatřuje v těchto skutečnostech ohledně odtoku suché retenční nádrže přes pozemek parc. č. 414/2: (i) informace, plán, záměr nebo projekt žalobkyně ohledně odtoku; (ii) umístění, vybudování a provozování odtoku povrchové vody akumulované v suché retenční nádrži; (iii) odtok, který má vést z výpusti přímo na pozemek parc. č. 414/2, procházet skoro celou jeho délkou (okolo stavby č. p. 2) až do dešťové kanalizace vzdálené od suché retenční nádrže cca 200 až 300 m. Neznámé skutečnosti v době původního řízení existovaly a žalobkyně je musela znát, protože suchá retenční nádrž a odtok z ní tvoří jeden funkční celek, žalobkyně je však v projektové dokumentaci a v původním řízení zamlčela, ačkoliv měly být součástí projektové dokumentace. Navrhovatel nemohl tyto skutečnosti v původním řízení bez své viny uplatnit, protože nebyly součástí projektové dokumentace a žalobkyně nežádala jejich povolení, pozemek parc. č. 414/2 nebyl pozemkem, na němž měla být umístěna jakákoliv stavba dle územního rozhodnutí, nebo pozemkem dotčeným stavebním povolením nebo projektovou dokumentací, a navrhovatel se proto neměl k čemu v původním řízení vyjadřovat. Tyto skutečnosti přitom mohou odůvodňovat jiné řešení věci v původním řízení. Navrhovatel rovněž vypočítává řadu důvodů, proč měly být uvedené neznámé skutečnosti součástí projektové dokumentace a projednány v původním řízení.

28. Podáním doručeným magistrátu dne 11. 1. 2021 navrhovatel žádost o obnovu řízení doplnil o další argumentaci a podklady. Navrhovatel mimo jiné uvedl, že existovaly dvě obsahově odlišné verze projektové dokumentace, které jsou však datovány stejným datem. Jedna její verze ze dne 15. 8. 2017 byla použita pro získání závazných stanovisek dotčených orgánů a druhá verze (také označena datem 15. 8. 2017) byla vytvořena v období od 5. 3. 2018 (výzva magistrátu) do 29. 6. 2018 (ověření projektové dokumentace magistrátem) a byla používána pro spornou stavbu. Žalobkyně nepožádala o nová stanoviska či vyjádření dotčených orgánů. Dvě verze projektové dokumentace zpochybňují zákonnost vydaných závazných stanovisek dotčených orgánů, dokreslují okolnosti, za jakých se do projektové dokumentace dostala jediná zmínka o odtoku ze suché retenční nádrže, potvrzují existenci nových skutečností a důvodů obnovy řízení (podle § 149 odst. 9 nebo § 100 odst. 1 správního řádu) a ukazují na snahu o zamlčení neznámých skutečností. Technická zpráva D.1.1 změněné projektové dokumentace má antedatované datum vyhotovení, je opatřena doložkou magistrátu o ověření ze dne 29. 6. 2018 a obsahuje změny vycházející z požadavků výzvy magistrátu ze dne 5. 3. 2018 – na str. 5 byl doplněn text, a to mimo jiné o zmínku o odtoku ze suché retenční nádrže: „*Odpadní potrubí je zaústěno do stávajícího otevřeného koryta pod brázží.*“ Tato změněná projektová dokumentace se oproti původní nevyskytuje běžně na veřejnosti a navrhovatel ji objevil ve spisu po zjištění neznámých skutečností. Změněná

projektová dokumentace nebyla podkladem pro vydání koordinovaného stanoviska ani stanoviska orgánu památkové péče a dotčené orgány vydávaly svá stanoviska ke sporné stavbě na základě původní projektové dokumentace. Změněná (ověřená) projektová dokumentace navíc neobsahuje žádné kvalifikované, určité a pro spornou stavbu (včetně suché retenční nádrže) použitelné informace týkající se odtoku nebo odtoku přes pozemek.

29. Magistrát prvostupňovým rozhodnutím žádost navrhovatele zamítl, neboť nebyly splněny důvody obnovy řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí magistrát mimo jiné uvedl, že nevyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo že se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Navrhovatel byl o zahájení původního řízení jako vlastník sousedního pozemku vyrozuměn, přičemž magistrát stanovil dostatečnou 10denní lhůtu k možnosti nahlížení do spisového materiálu a projektové dokumentace, avšak žádní účastníci námítky v řízení neuplatnili. Stavební povolení bylo doručeno všem účastníkům do vlastních rukou. Dle souhrnné technické zprávy (kapitola B.1.5) je sporná stavba navržena pro zvýšení ochrany sídla před plošným odtokem ze svahů a odtokové poměry budou ovlivněny tak, aby bylo sníženo riziko ohrožení nemovitostí v obci. V technické zprávě D.1.1 se pak uvádí, že odpadní potrubí je zaústěno do stávajícího otevřeného koryta pod hrází. Magistrát měl pro vydání stavebního povolení k dispozici koordinované závazné stanovisko, jehož součástí bylo i stanovisko orgánu památkové péče, podle nějž jeho zájmy nejsou záměrem sporné stavby dotčeny. Podkladem pro stavební povolení bylo rovněž pravomocné územní rozhodnutí, kterým byla sporná stavba umístěna, a toto rozhodnutí nebylo zrušeno ani změněno. Podmínky pro obnovu řízení proto nebyly splněny a námítky a připomínky uvedené v podané žádosti měly být uplatněny v územním a původním řízení. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno (vypraveno) a navrhovateli doručeno dne 12. 1. 2021.
30. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal navrhovatel odvolání. V něm mimo jiné namítl, že magistrát nezohlednil doplnění navrhovatele ze dne 11. 1. 2021, že nesprávně vymezil účastníky řízení o žádosti navrhovatele o obnovu řízení, že porušil právo navrhovatele vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, že zneužil správní úvahu a porušil zásadu materiální pravdy a povinnost provést důkazy a že je prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné. Navrhovatel s prvostupňovým rozhodnutím nesouhlasil rovněž po věcné stránce. Zopakoval důvody pro povolení obnovy původního řízení, přičemž podle něj jsou zákonné podmínky splněny. Navrhovatel vymezil devět argumentů magistrátu obsažených v prvostupňovém rozhodnutí, ke kterým následně formuloval vlastní oponenturu, v níž se závěry magistrátu polemizuje a opakuje a rozvádí důvody obnovy řízení, jak je uvedl v žádosti a jejím doplnění.
31. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. V jeho odůvodnění mimo jiné uzavřel, že navrhovatelovy námítky jsou „vesměs důvodné“. Podle žalovaného v rozhodnutí magistrátu ze dne 11. 9. 2017 o umístění sporné stavby nebyl pozemek parc. č. 414/2 uveden jako takový, na kterém se sporná stavba umísťuje. Tento pozemek není uveden ani ve stavebním povolení. Přesto je pozemek parc. č. 414/2 dotčen spornou stavbou. V rámci odvolacího řízení předložil navrhovatel podklady, ze kterých jednoznačně vyplývá, že v původním řízení byla původní dokumentace na základě výzvy magistrátu ze dne 5. 3. 2018 v části D.1.1 doplněna, avšak datum takto pozměněné projektové dokumentace zůstalo zachováno (15. 8. 2017). Na str. 5 technické zprávy byl doplněn text například o údaje o manipulačních a bezpečnostních objektech v hrázi, popis výpustního objektu, umístění zavzdušňovacího potrubí, způsob manipulace s vodou, převedení vody z nádrže do odvodňovacího rigolu apod. Existence dvou obsahových verzí projektové dokumentace ve výše uvedeném rozsahu je prokázána. Magistrát nedal k doplnění projektové dokumentace účastníkům řízení ani dotčeným orgánům možnost se vyjádřit, čímž se dopustil závažného procesního pochybení, neboť následně vydal stavební povolení v rozporu s právními předpisy. Dále žalovaný uvedl, že navrhovatelova námítka, že magistrát chybně označil účastníky řízení a že nedal možnost seznámit se s podklady rozhodnutí

ostatním účastníkům řízení, není důvodná, neboť podle § 100 odst. 6 správního řádu se rozhodnutí, jímž správní orgán žádost o obnovu řízení zamítá, doručuje pouze žadateli. Řízení ukončené pravomocným stavebním povolením žalovaný obnovuje, neboť vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které jsou podrobně, srozumitelně a patřičně navrhovatelem doloženy důkazy uvedenými v jeho odvolání a které existovaly v době původního řízení, a navrhovatel, jemuž jsou ku prospěchu, je nemohl v původním řízení uplatnit. Tento důvod obnovy řízení slouží ke korekci postupu správního orgánu při zjišťování a hodnocení podkladů pro rozhodnutí. Navrhovatel splnil subjektivní i objektivní lhůtu pro povolení obnovy řízení. Prvostupňové rozhodnutí postrádá kvalifikované zdůvodnění. Magistrát si musel být vědom, že sporná stavba je realizována i na jiných pozemcích než dle stavebního povolení. Vedle toho koordinované stanovisko bylo zpracováno k původní projektové dokumentaci, která řešila pouze stavbu suché retenční nádrže bez možnosti odtoku, tedy regulace nadbytečného množství vody v této suché vodní nádrži. Dříve neznámé skutečnosti existovaly již v době původního řízení a byly žalobkyni známy. Navrhovatel je nemohl v původním řízení bez své viny objektivně uplatnit, neboť informace o nich vyšla najevo dne 18. 11. 2020 a do té doby je navrhovatel neznal, přičemž mohly odůvodňovat zcela jiné řešení věci. Magistrát se ale předloženými důkazy, skutečnostmi a hodnocením splnění podmínek pro obnovu řízení a hodnocením neznámých skutečností nezabýval, čímž porušil zásadu materiální pravdy. Magistrát nevede správní spis v souladu s § 17 správního řádu, spis je neuspořádaný bez očíslování jednotlivých stran, jsou zde proto jisté indicie záměny projektové dokumentace tak, jak namítá navrhovatel. Napadené rozhodnutí je oznamováno odlišně od prvostupňového rozhodnutí, neboť se doručuje též ostatním účastníkům stavebního řízení, jejichž práva nejsou žádným způsobem dotčena, neboť pro projednání jejich námitek či připomínek byl prostor v původním řízení a žádný z nich se proti stavebnímu povolení neodvolal.

Posouzení žaloby soudem

32. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny požadované formální náležitosti. Poté přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
33. Žaloba je důvodná.
34. Na úvod věcného posouzení žaloby považuje soud za nezbytné, a to rovněž s ohledem na obsah podání žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení 1), upozornit na to, co je v projednávané věci předmětem řízení a jaké jsou meze soudního přezkumu. Napadeným rozhodnutím žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu původního řízení tak, že ji povolil. Předmětem řízení v projednávané věci proto nemůže být zákonnost stavebního povolení a řízení, které jeho vydání předcházelo. Těm se soud může věnovat pouze v souvislosti s přezkumem posouzení zákonných podmínek pro obnovu původního řízení, z něhož stavební povolení vzešlo. Zároveň již výše soud připomněl, že při přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Soud se proto v projednávané věci nezabývá postupy správních orgánů, ke kterým došlo po vydání napadeného rozhodnutí, ani těmi, které správní orgány činily mimo rámec předmětu řízení (prvostupňového a napadeného rozhodnutí a řízení, které jejich vydání předcházelo). Zároveň na soud podáním žaloby v projednávané věci nepřešla kompetence správních orgánů rozhodnout o (ne)obnově původního řízení, či dokonce posoudit soulad sporné stavby se zákonem nebo vést řízení o jejím dodatečném povolení. Soud není žádnou „superrevizní“ správní instancí, která by mohla s konečnou platností rozhodnout, zda sporná stavba může či nemůže být realizována, popřípadě za jakých podmínek. Řízení ve správním soudnictví není

pokračováním správního řízení a úloha soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je zásadně striktně přezkumná. Zdejší soud proto mohl v projednávané věci zkoumat pouze to, zda podmínky pro obnovu řízení skutečně byly dány nebo zda se posouzení správních orgánů stran jejich existence událo z hlediska zákona přijatelným způsobem.

35. Soud se nejprve zabýval námitkou porušení procesních práv spočívajícího v tom, že si žalovaný nevyžádal stanovisko žalobkyně a rozhodl, aniž by žalobkyně, popřípadě projektant, měli možnost reagovat.
36. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
37. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.
38. Podle § 100 odst. 6 věty poslední správního řádu se rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.
39. Již v době před přijetím první kodifikace právní úpravy obecného správního řízení, tj. vládního nařízení č. 8/1928 Sb. z. a n., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení), považovala odborná literatura i rozhodovací praxe čsl. Nejvyššího správního soudu za obecnou zásadu správního řízení, která se dovozovala ze všeobecných právních zásad, právo na účast strany na správním řízení, zejména právo být slyšen. Z ní vyplývalo, že straně správního řízení musela být dána možnost, aby zaujala ve správním řízení stanovisko a navrhovala důkazy. Zásada slyšení strany musela být zachována i v řízení před správním úřadem vyšší instance, pokud ten zjišťoval sám nově skutkový stav (srov. Havelka, J. *Nástin zásad správního řízení. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu*. Praha: Všečeka & spol., 1927, s. 39 a 74 a judikaturu tam uvedenou).
40. V této souvislosti je předně třeba uvést, že správní řád v žádném ze svých ustanovení pro řízení o žádosti o obnovu řízení nevylučuje aplikaci § 47 odst. 1 správního řádu, podle kterého je správní orgán o zahájení řízení povinen uvědomit všechny jemu známé účastníky, kterými byli v projednávané věci navrhovatel a všichni ostatní účastníci původního řízení. Těm sice zákon nepřiznává právo na oznámení *zamítavého rozhodnutí* o žádosti o obnovu a právo na odvolání proti němu (srov. § 100 odst. 6 větu poslední správního řádu), to však neznamená, že neměli právo dozvědět se o vedení řízení o žádosti navrhovatele a uplatňovat v něm svá procesní práva (zejména podle § 36 odst. 1 až 3 správního řádu) [srov. Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 875-876].
41. Jestliže tedy magistrát v řízení o žádosti jednal jako s účastníkem řízení pouze s navrhovatelem a žalobkyní ani dalším účastníkům původního řízení nedal možnost uplatňovat v tomto řízení svá procesní práva, nepostupoval správně. Jelikož však žádost navrhovatele prvostupňovým rozhodnutím zamítl a právní stav nastolený pravomocným stavebním povolením zůstal nezměněn, nemohl mít jeho postup jakýkoliv vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí a nebyl způsobilý zasáhnout do právní sféry žalobkyně. Významný je zde totiž rovněž účel § 100 odst. 6 věty poslední správního řádu omezující okruh osob majících právo na oznámení zamítavého rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení a na odvolání proti němu pouze na žadatele o obnovu řízení. Pokud totiž

prvostupňový správní orgán žádost o obnovu řízení zamítne a původní pravomocné rozhodnutí zůstává nedotčeno, není důvodu zamítavé rozhodnutí oznamovat a právo na odvolání přiznávat i těm účastníkům, kteří se obnovy řízení nedomáhali.

42. V zásadě shodný závěr o neexistenci vlivu na zákonnost konečného rozhodnutí ve věci žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení by pak bylo třeba učinit, jestliže by magistrát ani žalovaný nejednali se žalobkyní a dalšími účastníky původního řízení v průběhu odvolacího řízení, pokud by žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání navrhovatele zamítl.
43. Tak tomu však v projednávané věci nebylo. Žalovaný totiž napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že obnovu původního řízení povolil. Učinil tak přitom, aniž by jim umožnil se k odvolání účastníka (§ 86 odst. 2 správního řádu), respektive celkově k věci (§ 36 odst. 1 až 3 správního řádu) vyjádřit.
44. Správní řád v § 90 odst. 1 písm. c) jako jeden ze způsobů rozhodnutí o odvolání upravuje možnost odvolacího správního orgánu přezkoumávané rozhodnutí změnit. Pokud takovým způsobem lze rozhodnout, v souladu se zásadou hospodárnosti (srov. § 6 odst. 2 správního řádu) tak dokonce učinit musí (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34, č. 3837/2019 Sb. NSS). Tato možnost však není bezbřehá a při jejím uplatnění je odvolací správní orgán vázán několika podmínkami. Mezi ně patří mimo jiné nezbytnost zachovat *právo účastníků být slyšen*.
45. Ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu výslovně stanoví povinnost odvolacího správního orgánu dát účastníkovi řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, jde-li o podklady rozhodnutí odvolacím správním orgánem nově pořízené. Význam tohoto pravidla spočívá v zajištění možnosti účastníka se v průběhu řízení vyjádřit ke všem pokladům, z nichž bude odvolací správní orgán vycházet. Vychází se však z toho, že k jiným než *nově pořízeným* podkladům rozhodnutí měli účastníci možnost se vyjádřit již v průběhu prvostupňového řízení. Ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu je však třeba interpretovat rovněž systematicky s ostatními ustanoveními správního řádu a základními zásadami správního řízení. Uvedené ustanovení tak není možné vykládat v tom smyslu, že povinnost postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu odvolací správní orgán nemá, pokud žádné podklady nově nepořídil, i tehdy, jestliže účastníci neměli možnost se k pokladům vyjádřit v prvostupňovém řízení (zde soud přitom upozorňuje, že v projednávané věci nadto žalovaný vycházel i z jiných podkladů než magistrát při vydání prvostupňového rozhodnutí). Účelem seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníku seznámit se s obsahem správního spisu v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí, tj. v době, kdy mezi seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis o další podklady doplňován (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, č. 2073/2010 Sb. NSS).
46. Z judikatury správních soudů vyplývá, že odvolací správní orgán je před vydáním změnového rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu „*oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Stejně tak je odvolací orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než správní orgán prvního stupně. I zde ovšem musí účastníky řízení na možný odlišný právní náhled na věc předem upozornit a dát jim možnost se k němu vyjádřit, pokud by pro ně nové právní posouzení mohlo být s ohledem na dosavadní průběh řízení překvapivé*“ (právní věta k rozsudku NSS č. j. 6 As 286/2018-34; srov. též rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 1 As 55/2008-156, č. 2610/2012 Sb. NSS). V souladu s těmito pravidly však žalovaný v projednávané věci nepostupoval.
47. Žalovaný totiž změnil prvostupňové rozhodnutí za situace, kdy žalobkyně nebyla vůbec vyrozuměna o zahájení řízení o žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení, magistrát jí neumožnil vyjádřit se k podkladům prvostupňového rozhodnutí (a obecně k tomu, jaké navrhovatel shledává skutkové a právní důvody pro povolení obnovy řízení) a kdy jí ani nebylo umožněno vyjádřit se k odvolání navrhovatele a k podkladům, z nichž nově (oproti magistrátu)

žalovaný vycházel. Jestliže žalovaný za dosavadního stavu předcházejícího řízení měl na základě odvolání navrhovatele záměr prvostupňové rozhodnutí změnit, musel nejprve pro zachování práva žalobkyně *být slyšena* a v souladu se *zákazem překvapivého rozhodnutí* žalobkyni vyrozumět o podaném odvolání, dát jí možnost se k němu a obecně k věci vyjádřit a umožnit jí seznámit se s poklady napadeného rozhodnutí (tj. podklady, ze kterých vycházel magistrát, dalšími poklady, které navrhovatel předložil před vydáním prvostupňového rozhodnutí, a podklady předloženými až v průběhu odvolacího řízení). S eventuálním vyjádřením žalobkyně by se pak musel v odůvodnění svého rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vypořádat. Jestliže tak žalovaný neučinil, postupoval vadně a dopustil se porušení ustanovení o řízení před správním orgánem.

48. Podle zdejšího soudu se přitom žalobkyně neomezuje na prostou žalobní námitku, že jí nebyla dána možnost vyjádřit se a seznámit se s podklady. Podle NSS totiž, namítl-li žalobce „*nemožnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, je [...] pro úspěšnost dané námítky nezbytné, aby žalobce upřesnil podklady, jež neměl k dispozici, a jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí. Jinak řečeno, žalobce musí popsat, co by se změnilo v případě, kdyby k takové procesní vadě nedošlo*“ (rozsudek NSS č. j. 8 As 28/2011-78, zdůraznění doplněno zdejším soudem). Z argumentace žalobkyně však jednoznačně vyplývá, že pokud by jí žalovaný umožnil vyjádřit se k věci a seznámit se s poklady napadeného rozhodnutí, mohla by argumentaci navrhovatele o naplnění podmínek pro obnovu řízení podle svého přesvědčení „*jednoduše vyvrátit*“ již ve fázi správního řízení. Žalobkyně tak hájitelným způsobem tvrdí, jakým způsobem by možnost vyjádřit se k věci a k podkladům rozhodnutí napadené rozhodnutí ovlivnila.
49. Soud na tomto místě musí zároveň odmítnout závěr žalovaného obsažený v odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého práva ostatních účastníků (včetně žalobkyně) nebyla změnou prvostupňového rozhodnutí a jeho postupem žádným způsobem dotčena, neboť pro projednání jejich námitek či připomínek byl prostor v původním řízení a žádný z nich se proti stavebnímu povolení neodvolal. Předmět původního řízení a řízení o žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení rozhodně není totožný. V tom druhém totiž magistrát a žalovaný posuzovali s ohledem na podklady předložené navrhovatelem existenci zákonných podmínek pro obnovu řízení. K tomuto předmětu řízení a podkladům rozhodnutí žalobkyně ani jiní účastníci řízení o žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení neměli možnost se vyjádřit. Závěr žalovaného je tak zcela nepřiléhavý.
50. Na těchto závěrech nic nemění ani skutečnost, že žalobkyně dle osoby zúčastněné na řízení 1) věděla o podání žádosti o obnovu původního řízení, jejím zamítnutí prvostupňovým rozhodnutím a podání odvolání proti němu. Byly to magistrát a žalovaný jako správní orgány příslušné k vedení řízení, které měly vést předcházející řízení řádně, čehož nezbytným předpokladem je dát kvalifikovaným způsobem (který se projeví ve správním spise) účastníkům řízení možnost seznámit se s podklady svých rozhodnutí a vyjádřit se k věci. V tomto ohledu nelze důsledky způsobu vedení řízení, v němž ani na jednom stupni ke splnění těchto povinností nedošlo, přenášet na žalobkyni jako účastníka řízení bez ohledu na to, zda povědomí o vedení řízení, vydání prvostupňového rozhodnutí a podání odvolání proti němu měla. Navíc tyto tvrzené skutečnosti nemění nic na výše uvedených podmínkách pro změnu rozhodnutí odvolacím správním orgánem (zejména povinnost umožnit seznámit se s podklady *bezprostředně* před vydáním rozhodnutí a vyjádřit se k nim a zásada zákazu překvapivých rozhodnutí), které v projednávané věci splněny nebyly. Žalobkyni nelze jakkoliv vytýkat pasivitu, neboť oprávněně mohla se svým vyjádřením vyčkávat na to, až ji žalovaný vyrozumí o vedení řízení a o tom, že již má shromážděny podklady pro své rozhodnutí, jelikož dřívější vyjádření a případné nahlížení do spisu by mohlo být (s ohledem na případnou neúplnost podkladů) předčasné. Pokud by žalovaný hodlal odvolání zamítnout, bylo by vyjádření žalobkyně dokonce zbytečné (v takovém případě by totiž nebylo podstatnou vadou řízení, nebyla-li by žalobkyně k seznámení se spisem vyzvána, a proto žalobkyně mohla oprávněně dovozovat, že pokud s ní žalovaný nekomunikuje, tak o vyhovění odvolání zřejmě neuvažuje).

51. Žalovaný se tak dopustil porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, přičemž tato vada mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Žalobní bod je důvodný.
52. Ačkoliv je existence uvedené vady sama o sobě dostatečná pro zrušení napadeného rozhodnutí a její povaha ve svém důsledku brání věcně v úplnosti posoudit námitky žalobkyně týkající se naplnění podmínek pro obnovu původního řízení, považuje soud v souladu se zásadou hospodárnosti za vhodné se alespoň v základu vyjádřit v rámci *předmětu projednávané věci* a v rozsahu *žalobních bodů* k úvahám žalovaného ohledně důvodnosti žádosti navrhovatele o obnovu původního řízení, tj. existence důvodů pro jeho obnovu.
53. Podle § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže (a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo (b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
54. Žalobkyně namítá, že nebyly naplněny zákonné důvody obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
55. Soud v této souvislosti předně uvádí, že obnova řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je určena k nápravě *skutkových* nesprávností (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74, č. 2144/2010 Sb. NSS). Důvodem obnovy tak nemohou být vady pravomocně skončeného správního řízení. Tomuto účelu slouží jiný prostředek nápravy pravomocných rozhodnutí, kterým je institut přezkumného řízení podle § 94 a násl. správního řádu. Z povahy věci tak nemohou představovat *skutečnost* dříve neznámou ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu ani jiný důvod obnovy. Jestliže tak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se magistrát dopustil závažného procesního pochybení, neboť magistrát nedal účastníkům řízení ani dotčeným orgánům možnost se vyjádřit k doplnění projektové dokumentace, nemohla taková (žalovaným shledaná) vada znamenat důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, nýbrž eventuálně důvod pro zahájení přezkumného řízení. Skutečnost, že v době rozhodování žalovaného již jeho zahájení nebylo možné z důvodu zjevného uplynutí lhůt podle § 96 odst. 1 správního řádu, na tomto závěru nemůže nic změnit. Nepřípustnost přezkumného řízení nelze obcházet nesprávným výkladem ustanovení o důvodech povolení obnovy řízení. V tomto rozsahu je tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť jeho odůvodnění je vnitřně rozporné, poněvadž skutková podstata spočívající v závažném procesním pochybení magistrátu (pokud by tento závěr byl pravdivý) nemůže být podřazena pod důvody obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalovaný pak při svých úvahách opomněl rovněž to, že navrhovatelem uvedené důvody sice mohly představovat vady postupu magistrátu v původním řízení, které mohly vést k eventuální nápravě stavebního povolení v řízení o odvolání proti němu či v řízení přezkumném, nikoliv však skutkové důvody pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
56. Ačkoliv je primárně na žalovaném, aby poté, co dá v souladu s výše uvedenými závěry soudu žalobkyni možnost se k věci vyjádřit, argumentaci žalobkyně posoudil jako první, uvádí soud k žalobní námitce, že nevyšly najevo dříve objektivně neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, které by navrhovatel nemohl v původním řízení uplatnit, následující:
57. Navrhovatel jako důvod obnovy řízení spatřuje skutečnost, že až dne 18. 11. 2020 se dozvěděl, že součástí suché retenční nádrže sporné stavby má být odtok, kterým má být akumulovaná povrchová voda vypouštěna na pozemek parc. č. 414/2, a že existovaly dvě obsahově odlišné verze projektové dokumentace datované stejným datem (15. 8. 2017), přičemž druhá verze, se kterou

neměl možnost se seznámit, byla vytvořena v reakci na výzvu magistrátu ze dne 5. 3. 2018 a byla magistrátem ověřena dne 29. 6. 2018. Žalovaný však dostatečně nevzal do úvahy, že skutečnosti nebo důkazy, které mohou být důvodem obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nelze chápat subjektivně jako skutečnosti neznámé pouze navrhovateli, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou navrhovatel znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit (srov. rozsudky NSS č. j. 8 As 18/2010-113 a ze dne 24. 9. 2020, č. j. 7 As 287/2019-166), jak správně uvádí žalobkyně. Žalovaný přitom nezohlednil (a tato skutečnost není ani mezi stranami sporná), že k navrhovatelem namítané změně projektové dokumentace došlo v průběhu původního řízení a ještě předtím, než magistrát oznámil zahájení řízení ostatním účastníkům (včetně navrhovatele). Co tedy projektová dokumentace obsahovala, co vyplývá z podkladových aktů nebo jakým způsobem se bude sporná stavba dotýkat jeho vlastnického práva, mohl navrhovatel, kterému oznámení o zahájení správního řízení bylo řádně doručeno, uplatnit až do vydání stavebního povolení. Námitku, že stavební povolení, které mu rovněž bylo řádně oznámeno, neodpovídá projektové dokumentaci, pak mohl uplatnit v odvolání proti němu. Nemohlo se tak jednat o objektivní skutečnosti, které navrhovatel nemohl znát a v původním řízení nemohl uplatnit. Skutečnosti nebo důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu jako důvod obnovy řízení nemohou být ty, jež byly součástí správního spisu. Zásadu „*quod non est in actis, non est in mundo*“ (co není ve spisech, není na světě), z níž vyplývá zásada řádného vedení správního spisu (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2013, č. j. 6 As 81/2013-56), lze totiž chápat rovněž v tom smyslu, že *co je ve spisech, je na světě*. Skutečnost nebo důkaz vyplývající ze správního spisu tedy nemohou představovat skutečnost či důkaz dříve objektivně neznámý, neboť správní orgán o nich ví (popř. se má za to, že o nich ví, neboť je to koneckonců on, kdo správní spis vede) a účastník má při řádném vedeném řízení možnost se s nimi seznámit.

58. Namítá-li pak žalobkyně, že žalovaný měl povinnost zohlednit práva nabytá v dobré víře již ve fázi rozhodování o povolení obnovy, avšak práva žalobkyně nabytá v dobré víře nijak nerefletoval, je třeba jí i v tomto ohledu dát za pravdu.
59. Podle § 100 odst. 5 správního řádu se na obnovu řízení obdobně užije ustanovení § 94 odst. 4 a 5.
60. Podle § 94 odst. 4 správního řádu, jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.
61. Podle § 94 odst. 5 správního řádu při rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3) nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení (§ 99).
62. Žalobkyně správně upozorňuje, že podle komentářové literatury „[u]stanovení § 100 odst. 5 činí úvahu o ochraně práv nabytých v dobré víře součástí první fáze řízení o obnově (iudicium rescindens), tedy fáze o povolení, resp. nařízení obnovy.“ (Potěšil, L. a kol. *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 564, marg. č. 16.; srov. též rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2011, č. j. 2 As 77/2011-70). Z toho plyne, že pokud měl žalovaný záměr prvostupňové rozhodnutí změnit, musel v souladu s § 100 odst. 5 správního řádu posoudit otázku ochrany práv nabytých v dobré víře. Jelikož se však žalovaný otázkou práv žalobkyně nabytých v dobré víře nezabýval, stejně jako je nepoměroval s veřejným zájmem, zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. I tato skutečnost představuje důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
63. Dalšími námitkami žalobkyně se soud již nezabýval, neboť by to s ohledem na výše uvedené úvahy bylo předčasné či nadbytečné.

64. Nad rámec nezbytného odůvodnění však soud pro úplnost doplňuje, že pokud by byla pravdivá část argumentace osoby zúčastněné na řízení 1), že sporná stavba byla provedena v jiné podobě, než byla ve skutečnosti povolena, a byla tak realizována v rozporu se stavebním povolením (tj. že je zde rozpor mezi tím, co magistrát stavebním povolením ve spojení s projektovou dokumentací povolil, a tím, jak byla stavba ve skutečnosti realizována), šlo by o stavbu provedenou v rozporu s rozhodnutím stavebního úřadu podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. V takovém případě by měl příslušný stavební úřad podle § 129 odst. 2 stavebního zákona povinnost z moci úřední zahájit řízení o odstranění této stavby. Jak uvádí rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, „[s]tavební zákon v § 129 odst. 2 nedává stavebnímu úřadu prostor k uvážení, zda řízení o odstranění stavby zahájí, či nikoli. Naopak, podle první věty právě citovaného ustanovení stavební úřad řízení zahájí, jsou-li dány podmínky vymezené v § 129 odst. 1 písm. b)“. Rozšířený senát NSS v citovaném rozsudku dále dovodil, že ten, kdo tvrdí, že je dotčen na svém hmotném právu faktickou nečinností stavebního úřadu, který v rozporu s § 129 odst. 2 stavebního zákona nezahájil řízení o odstranění nepovolené stavby, se může bránit proti takové faktické nečinnosti správního orgánu žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (§ 82 a násl. s. ř. s.). Před podáním žaloby však musí vyčerpat jiné právní prostředky ochrany před podáním žaloby, a to: 1) podnět ve smyslu § 42 správního řádu s relevantními informacemi pro zahájení řízení z moci úřední, včetně toho, jak trvající nezákonnost zkracuje na právech právě žalobce, a v případě nevyhovění předešlému podnětu též 2) podnět k přijetí opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 2 správního řádu, podaný u nadřízeného správního orgánu. Pokud pak má podle osoby zúčastněné na řízení 1) docházet k nakládání s povrchovými vodami jinak, než jak vyplývá ze stavebního povolení, není vyloučeno, aby se obdobným způsobem domáhala uložení opatření k odstranění zjištěných závad vodoprávním úřadem ve smyslu § 110 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

65. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil zčásti pro podstatné porušení ustanovení o řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a zčásti pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
66. Soud neprovedl důkazy navrhované stranami, a to pro jejich nadbytečnost, neboť se vztahují ke skutečnostem, které nejsou vzhledem k výše uvedeným úvahám v projednávané věci rozhodné, a jejich provedení by nemohlo ničeho na výše uvedených závěrech soudu změnit.
67. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšné žalobkyni soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 20 456 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, repliky a podání ze dne 23. 8. 2021 podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze čtyř paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a ze zaplacených soudních poplatků ve výši 3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku. Ostatní úkony učiněné žalobkyní v řízení soud za účelné nepovažoval, neboť se buďto jednalo o polemiku s osobou zúčastněnou na řízení 1), která se míjela s podstatou projednávané věci, nebo již do řízení nevnikaly žádnou novou rozhodnou argumentací. Protože zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, je náhradu nákladů právního zastoupení nutno navýšit o 2 856 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 % (z částky 13 600 Kč). Náhradu nákladů řízení v celkové výši 20 456 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní

řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

68. Vzhledem k tomu, že soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, nevzniklo jim ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů. Stejně tak soud neshledal existenci důvodů hodných zvláštního zřetele a ani osoby zúčastněné na řízení takové důvody netvrdily. Ačkoliv osoba zúčastněná na řízení předložila plnou moc udělenou společností BLÁHA, advokátní kancelář s.r.o., IČO: 25671201, § 35 s. ř. s. takové zastoupení neumožňuje.
69. Jen pro úplnost soud uvádí, že již nevyzýval osobu zúčastněnou na řízení 3), aby se ve věci vyjádřila, neboť její právní předchůdce [osoba zúčastněná na řízení 1)] byl v době, kdy soudu sdělil, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, vlastníkem pozemku parc. č. 414/2. Napadené rozhodnutí je správním aktem *in rem*, tj. pro práva a povinnosti z něj vyplývající je určující právo k nemovité věci, a nabytím vlastnického práva osoba zúčastněná na řízení 3) vstoupila do právního postavení, které v řízení měl její právní předchůdce bez dalšího (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2008, č. j. 8 As 20/2006-129, č. 1601/2008 Sb. NSS). Z judikatury pak jednoznačně vyplývá, že dojde-li k takovému převodu či přechodu, je primárně na původním a novém nositeli práv a povinností, aby tuto změnu sdělili soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2013, č. j. 1 As 149/2012-153) a případně se k věci rovněž vyjádřili. Ostatně jedním z jejich společníků a jednatelů je osoba zúčastněná na řízení 1). V tomto případě soud shodou okolností právní nástupnictví u osoby zúčastněné na řízení 3) zjistil, ač mu nebylo oznámeno, což promítl do označení v záhlaví rozsudku, jiné procesní povinnosti ale toto zjištění soudu nezakládá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu